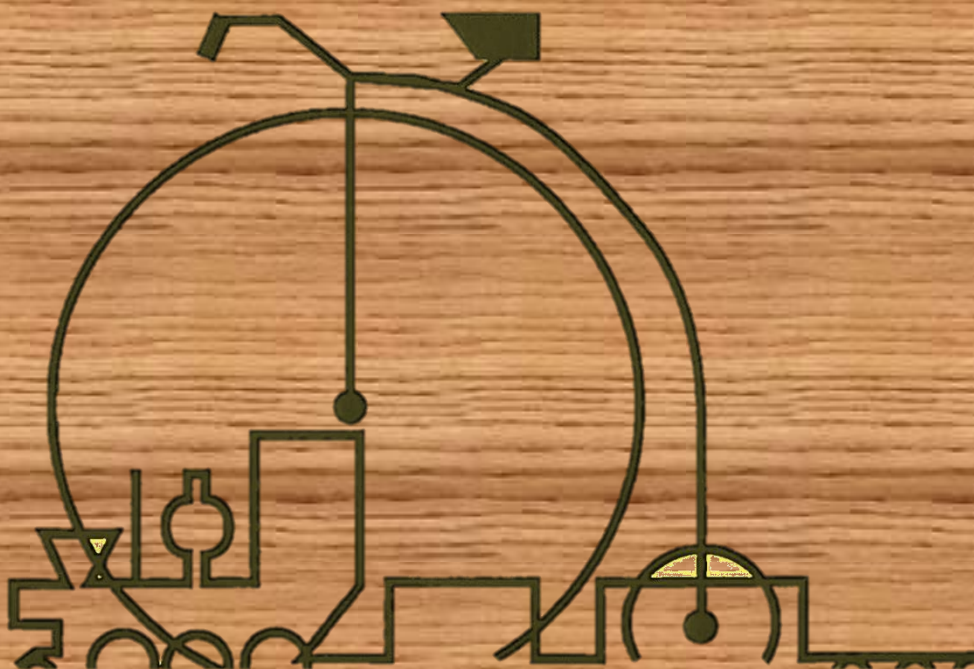

Railway & Bicycle

Jubelnummer 50 år siden

Railway & Bicycle
Tidende og Omegns blad

6. årgang

2018

“HEIL VED”,

eller

«Isn't it good? Norwegian wood»

R&B-mesterskap i stikkakast lø. 10. mars 2018!

EDITORIALT

Kjære R&Ber!

Nå går åra svært fort! De raser av gårde, plutselig er det 50 år siden vi begynte på NTH! Hva skjedde? Kanskje på tide med en oppdatering? Fredag 2. mars 02, 2018 2:09 PM går det ilbud ut til Alt Folket, merket Subject: R&B Tidende:

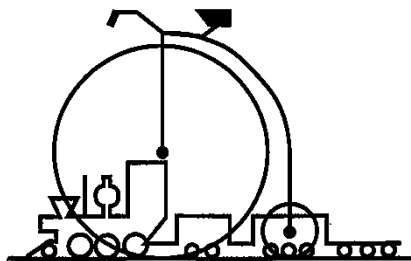
«Hei ALLE, både du som kommer til Trondheim og du som ikke! Som sagt er det på høy tid med NY utgave av R&B Tidende og Omegns Blad! Fordi: Når DU nå har (snart) fylt 70 og (snart) blitt pensjonist, er det på høy tid med en oppsummering av status a) mens du enda husker hva du heter, b) før tida fylles med andre pensjonistpuslegjøremål. Vi satser derfor på nytt nr. av R&B Tidende og Omegns Blad årgang 2018, helelektronisk denne gang med frist 1. april.»

I god, trøndersk ånd: «Vi kainnj godt vårrå spontan, bærre vi får tænkt oss om», har det krevd noen flere purringer, men nå er vi endelig der! Og elektronisk betyr *.pdf –fil, så får den printe ut som vil og kan, husk 2-sidig anbefales sterkt! Dessuten kan vi ta oss desto større friheter når det gjelder bilder og fargebruk. Og plass til både Utenriks, Kjendisnytt, Sport, Kultur og mye anna rart denne gangen. Men viktigst er som alltid Brev fra leserne. Se selv → → → ! Og nyt, årgang 6.

Nord i Trondheimen, en dag i mai, - juli, - oktober -

Kj

TIL MINNE

La oss minnes våre døde kamerater

Arild Botne

Johannes Bremer

Peer Staale Dalberg

Even Førland

Dagfinn Løvhaug

KJENDISNYTT

Olav G, endelig på Fjesboka!

Se <https://www.facebook.com/olavvektor/>

The screenshot displays the Facebook profile of Olav Graathun (@olavvektor). The top navigation bar includes 'Side', 'Innboks', 'Varsler', 'Innsikt', 'Publiseringsverktøy', 'Promoteringer', 'Innstillinger', and 'Hjelp'. The profile header shows the name 'Olav Graathun' and the handle '@olavvektor'. The main content area features a large cover photo of a group of people in winter clothing standing in a snowy landscape. Below the cover photo is a post with a 'Legg til en knapp' button. The 'Skriv noe...' text box is visible, along with several interactive cards for sharing, advertising, video, and polls. A 'Denne uken' summary shows 74 likes, 0 nettskudd, and 25 engagements. A 'Nyhetskjendis' section is visible on the right.

Nå i kategoriene «Nyhetskjendis», «Fitnessmodell» og «Litterær skikkelse»! Rekord **196 personer** nådd etter at 22. okt. melder Erik B: «Kjære venner! Jeg har fått med meg at mange av våre kjære, kjente enheter nå skal defineres om. Og det er selvfølgelig opprørende. Se <http://www.nature.com/.../new-definitions-of-scientific-units> . .

«Fylg med, fylg med! No vert det spanande!»

KJENDISNYTT II

Olavs menn

Her kommer Olavs menn:

8. mars 2018 skriver Wiggo Holm: Til Olavs menn / disipler, sSiden det ikke finnes et klassebilde har jeg mekket et sammen. Det er mulig det ikke er komplett, så tar gjerne imot forslag til forbedringer. Legger også ved .pptx filen i tilfelle noen ønsker å gjøre en ommøblering.

Stor takk til Wiggo!

R&B-LEKENE med ∇ -jubileum 2018:

Referent Einar N

Helgen 9-11 mars 2018 samlet Olav Graathuns menn seg i Trondheim for å feire linjeforeningen Nablas 75 årsjubileum. Invitasjonen fra jubileumskomiteén var et fint påskudd for å gjennomføre vår egen samling i R&B regi, selv om det vel ikke var så mange av oss (noen?) som hadde et nært og varmt forhold til Nabla mens vi studerte (mer om dette senere), så. For å sikre R&Bs interesser ble det etablert en lokal R&B arrangementskomité som satte opp et fremragende program. Oppslutningen fra Olavs menn var formidable, og dette skrivet er et forsøk på oppsummering.

Fredag 9.3

Den harde kjerne av tilreisende satset ambisiøst nok på NSB, og dro fra Oslo S klokken 08:00 fredag morgen. Terje, Peter, Erik B, Magne, Jo og Einar fikk selskap av John O. og Aasbjørn på veien, og vi ankom Trondheim ca. 14:30. De fleste av oss tok strake veien til hotellet for å hente oss inn, før vi satte kursen for "To rom og kjøkken" via Gløshaugen med Gamle Fysikk (der det ikke var noen gamle fysikere) og den Gode Nabo (der det var noen – nemlig oss)

19:30 var alle samlet på To Rom og Kjøkken for et herremåltid bestående av jordskokk-suppe, kalvekjøtt og sjokolademousse med tyttebær. De mest ambisiøse (eller letturte) hadde også fått med seg vinpakke. Totalt 18 deltagere, dvs nesten 50% av de som gikk ut i 1972/73 var tilstede, noe som er rekorddeltagelse fra Olavs menn på R&B arrangement i moderne tid (dvs. post-NTH) Stemningen var høy og praten gikk livlig gjennom måltidet. Som vanlig ble det også tatt opp til diskusjon hvor neste R&B tur skal gå, og som vanlig kom vi vel ikke helt i mål med den diskusjonen denne gangen heller.

To rom. Og kjøkken. Foto WWW.

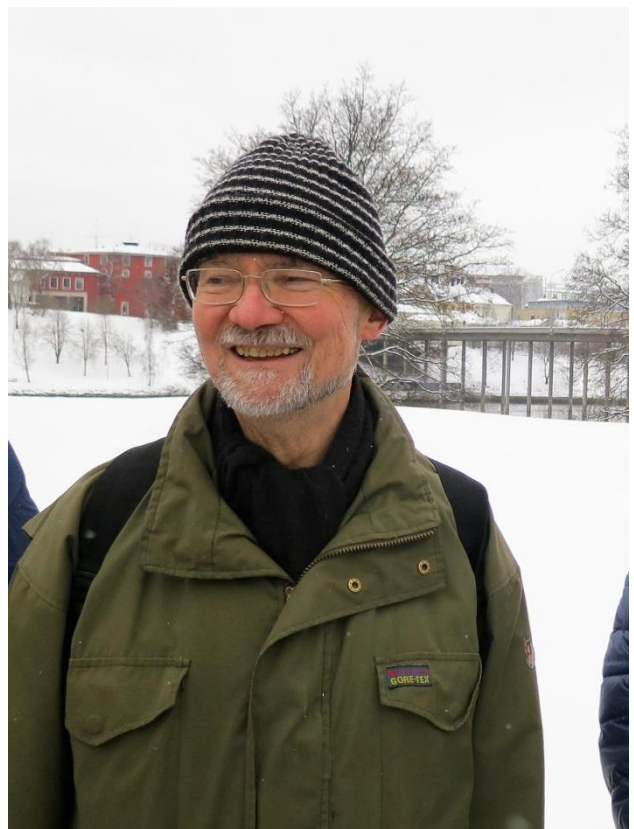

Trondhjem Mikrobryggeri AS. Kan det virkelig være Wiggo H ved disken? Foto WWW.

Da måltidet var over, og restauranten begynte å blinke med lysene for å få oss ut, samlet den harde kjerne seg og gikk på Mikrobryggeriet for en avsluttende nattlue (night-cap). Stor stemning og gode samtaler også der. Tilslutt vandret noen av oss hjem til Scandic Lerkendal, og det ble ganske sent og vi var alle enige om at det hadde vært en fin dag.

Lørdag 10.3

Lørdagen startet vi med fin frokost på hotellet (ikke så tidlig) før vi vandret opp til Hangaren for å høre foredrag om Nabla og FysMat (tidligere linjen for teknisk Fysikk). Å jø, å jø som de sier på Nordmøre. Meget imponerende aktivitetsnivå i Nabla med revyer og aviser og allslags komiteer og kjellere og greier. Man kunne bli svett og studietrett av mindre. Sånn hadde vi det ikke i våre dager. Hadde vi vært mora deres hadde vi lurt på om de hadde tid til å ta noen fag innimellom alle de studentikose aktivitetene.

Arrangør. Foto Aasbjørn P.

På gamle tomter. Foto Aasbjørn P

Vi droppet Nabla-lunsjen, men fikk samlet med oss souvenirglass med Nabla jubileumslogo og for ned til Erkebispegården. Der hadde den lokale arr.com planlagt de Nte uvanlige R&B leker med elvevandring på idealtid, stikkkast, R&B quiz og lunsj. Elvebreddsvandringen på idealtid bragte oss forbi Olav Graathun's kilde (apokryf?) og bidro til å kjøle ned tær, ører og kastarm før stikkkastkonkurransen. Til denne var gamle femøringer (med og uten elg) til veiebragt for å sikre en mest mulig autentisk opplevelse. Underlaget (snø) lå noe tilbake å ønske, femøringene hadde en tendens til å seile av gårde på glatta, men den suverene vinner Arvid visste råd og kilte sin femøring ned i streken for en uslåelig seier.

Da vi endelig fikk kom innendørs og fikk varmet oss på pilegrimssuppe ble det R&B quiz. Høy vanskelighetsgrad, for de fleste, og relativt lav svarprosent. Mange

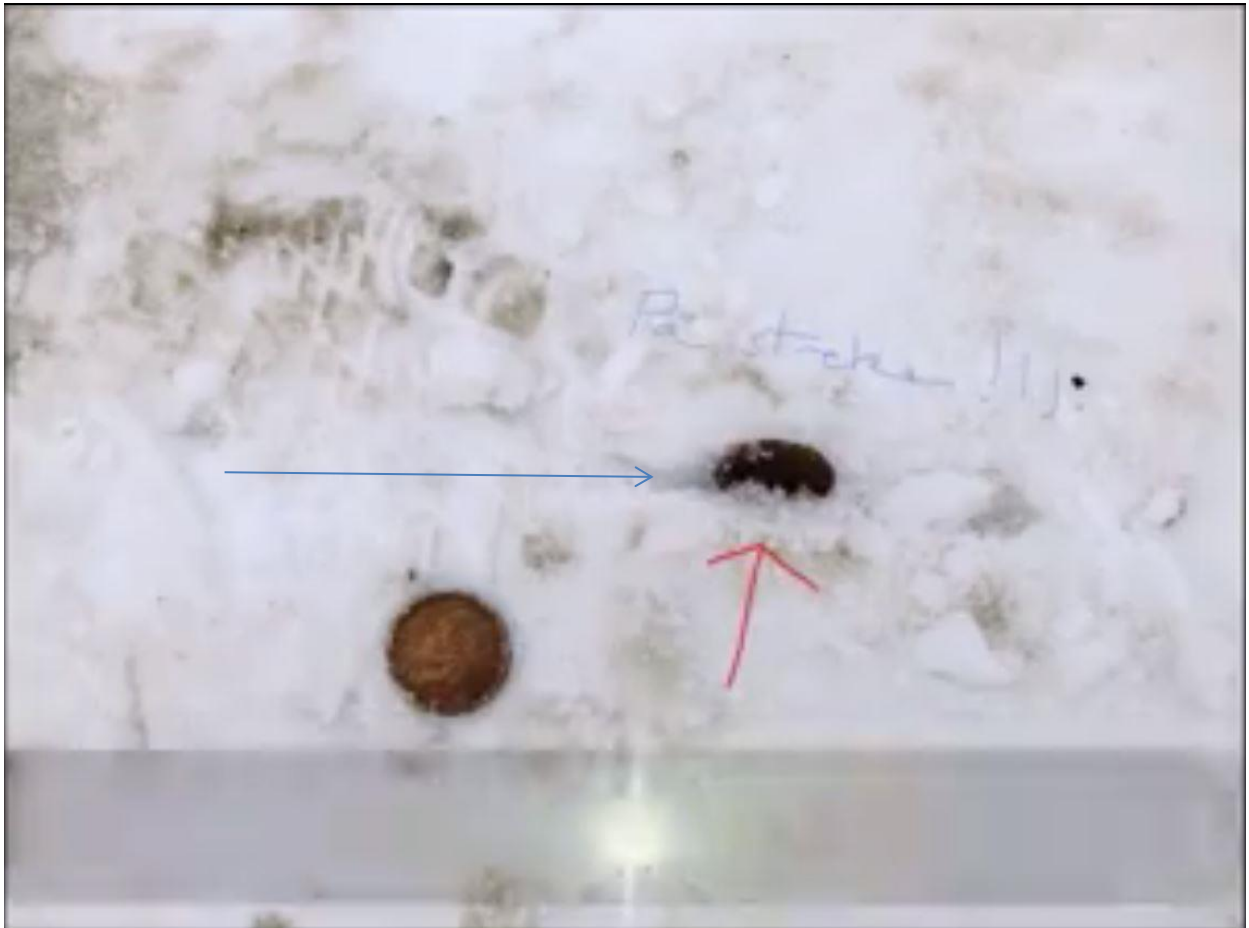

Olavs apokryfe. Foto Arne V.

Stikkakast ↑. Foto Arne V.

Vinnerkastet ↓. Foto Aasbjørn P.

Kalde fingre ↑. Varm suppe↓. Foto Aasbjørn P

Arrangør. Og Magne T. Foto Aasbjørn P.

spørsmål om forelesere, lærebøker og bortkomne eksstudenter (Arild Brock, Sverre Sørnes, etc.).

Se videre i separat rekonstruert resultatseksjon nedenfor. Inkludert kreativ quiz-fasit!

Avslutningsvis ble det omvisning i Trondheim kunstmuseum som hadde spesialutstilling med Killie-Olsen. Per-Erik guidet oss gjennom kunstnerens traumatiske oppvekst og ekstravagante New York opphold som resulterte i et omfattende og dramatisk billedmateriale. Så kom ikke her å si at vi mangler dannelse. Deretter skiltes våre veier. Noen skulle til Mikrobryggeriet for en enkel middag, mens andre dro på Nabla-bankett på Scandic Lerkendal. i og med at referenten dro til Lerkendal så er det det dere får høre om her.

Banketten begynte ved 19:00 tiden. 180 alumni, 270 Nabla-studenter og 90 gjestestudenter fra andre universiteter

og linjeforeninger samlet seg i bankettsalen. Tre-retters middag med vin (ett glass!!), taler, komikerinnslag, sanger og generelt leven ble oss til del. R&Bs menn samlet seg stort sett om ett bord, med unntak av Lars og John O. Vi fikk i stedet med Oddvar Spanne fra kullet etter oss. Han var eneste representant fra det kullet, og lurte litt på hvorfor vi var så mange (si det?). Vi fikk laks klokken 19:50, lam klokken 20:55 og pannakotta og sorbet klokken 22:10, så det tok jo litt tid. Heldigvis dukket det noen rødvinflasker som følge av lokale, private initiativ utover kvelden. Tale fra hovedsponsor FFI hadde nok vært vanskelig på en Nablafest i 1971, men tidene forandrer seg jo.

Da klokken nærmet seg elleve ville Jo på nachspiel (og det før festen var ferdig), og referenten lot seg rive med. En rask omkledding fra smoking til noe ledigere og Erik D, Jo og undertegnede dro til Arvid. Der ventet verten, Tore B, Kjetil, Kjetill, Per og nattmat (øl og peanøtter). Det var en hyggelig time, bortsett fra at temaet referent kom opp. Igjen diskuterte vi reisemål for neste tur – fortsatt uten å konkludere. Mitt forslag er at vi reiser til et hyggelig sted i Italia for å diskutere hvor vi skal reise neste gang.

Det ble som dere skjønner ganske sent igjen, men de som holdt ut til slutt var enige om at det hadde vært en fin dag.

Søndag 11.3

Etter nok en fin frokost (ikke så tidlig) dro vi som bodde på Scandic Lerkendal tilbake til Gløshaugen for å "mingle" litt mer. Der traff vi Arne T. fra de lokale. Vi fikk vafler og kaffe, besøke Nabla-kontoret og høre et foredrag av en meget energisk student om Nabla-kjelleren på Moholt. Denne var blitt stengt i 2016 på grunn av brannsikkerhet, men var nå i

ferd med å gjenoppstå med skjenkerett og org.nummer. Masse frivillig jobbing – vi var igjen stumme av beundring over pågangsmot, organisasjonstalent og aktivitetsnivå.

Etterpå gikk vi tur opp Jonsvannsveien til Moholt med besøk på gamle hybler, eller i hvertfall trappegangen. Deretter retur til hotellet (på veien gikk vi oss bort!!) og til jernbanestasjonen for retur til Lillehammer, Hamar og Oslo. Denne gangen hadde ikke Terje like god kontroll og vi ble litt forsinket, men hjem kom vi og alle var såre fornøyd.

Sluttkommentar

Det vil vel være en overdrivelse å si at Nabla hadde noen særlig fremtredende plass i vårt studentliv. Det er sikkert flere årsaker til det og jeg tillater meg å slenge frem noen påstander i den anledning.

Klimaet på Gløshaugen rundt 1970 var ikke preget av det studentikose. Nabla hadde i 1968 avskaffet opptaksprøver, sikkert etter påtrykk fra SUF-ML miljøet som sto meget sterkt på fysikk, og var således ikke veldig synlige ved oppstarten av vårt studentliv. Det jeg husker at Nabla gjorde var å arrangere en fest i året, stort sett i Samfundet. Det var vel også et par foredrag med vitenskapelig vinkling i løpet av semesteret.

Våre studentersosiale behov ble stort sett dekket av Samfundet. Klubbaften på fredag, politiske møter på lørdag, gjenger og revy vært annet år. I tillegg var NTHI og Studenthytta viktige arenaer. Og så hadde jo vi Railway & Bicycle.

Totalt var det vel under 4000 som soknet til Samfundet rundt 1970. Nå er det rundt 30.000 studenter i Trondheim (?). Samfundet må jo unektelig bli lite hvis alle disse skulle delta like aktiv der som vi gjorde, og jeg vil tro at dette er hovedgrunnen til at linjeforeningene er blitt mye viktigere. Vi får trøste oss med at vår generasjon ikke helt klarte å ta knekken på Nabla, og glede oss over at generasjonene etter oss har bygget opp en fantastisk organisasjon.

Deltagere:

Terje A, Erik B, Tore B, Erik D, Wiggo H H, Peter K, Arvid N, Einar N, John O O, Aasbjørn P, Jo S, Per Erik S, Per T, Magne T, Kjetil V, Arne V, Lars Ø, Kjetill Ø

RESULTATSEKSJON

- div. R&B-mesterskap 2018:

I følge programmet for lørdag 10. mars:

Det er ikke lagt opp til felles frokost (men merk at rundt halvparten overnatter på Scandic Lerkendal).

11:30-13:30 R&B leker ved Erkebispegården/Marinen. Oppmøte 11:30 på Vestplassen foran Domkirken. Grunnet alder og årstid er øvelsesutvalget noe begrenset. Det anses ikke påkrevet å stille i idrettstøy. Øvelser:

- Stikkekast (obligatorisk). Det kastes med 5-øringer (forsøk og finale)
- «Løp» på idealtid på Marinen (hvis forholdene tillater).
- Quiz (tas i sammenheng med lunsjen).
- Utdeling av diplomer (også under lunsjen).

I gjennomført rekkefølge:

Gateløp

1. Gull	Prikken Sundby	avvik +48,89s
2. Sølv	Lars Øberg	avvik -1.08,36
3. Bronse	Tore Bye	avvik +1.19,88

Stikkakast

1. Gull	Arvid Næss
2. Sølv	Tore Bye
3. Bronse	Jon Ove Ottestad

Quiz

1. Gull	Peter Klaveness	12 poeng
& Gull	Erik Boye	12 poeng
3. Bronse	Einar Nødtvedt	8 poeng

Vi gratulerer!

NB:

På grunn av grov svikt hos arrangørens dataanlegg PST, er resultatene manuelt rekonstruert, av Erik D ovenfor og Kjetill Ø Quiz t.h. Eventuelle protester avfeies med takk. Men vi ser gjerne innlegg og meningsyttringer i saken. For publisering i neste nr.

- Quizz; med manuellgenerert phazit:

R&B Quiz – 10. mars 2018

Lag/navn: "Fazit"

Nr.	Oppgave	Svar	Poeng
1	Foreleser i Geometrisk optikk? For- og etternavn.	Jostein Krumtzen	
2	Klassens første tillitsmann? For- og etternavn.	Arvid Broch	
3	1111311111 binært er lik ???? desimalt	1023	
4	Fullfør setningen: «Kyr med hvite flekker kan ikke bite på medlemmer av»	slekten perikurn	
5	Hvem skrev setningen ovenfor i sitt kompendium?	Nils Anders Sørensen	
6	Klassens beste hinderløper? (for- og etternavn)	Sverre Sørnes	
7	Kjetil Motzfelt var innom 2 lærebøker før han bestemte seg for en tredje. Hva het forfatteren av denne siste?	Bruce Mahani "University Chemistry"	
8	To «seniorstudenter» deltok på Sovjetturen 13'dje klasse. Hva het disse to?	Jacob Huggen, Kåre Huggen	
9	R&B'er som likte å ta lange påskeferier på ski.	Eirik Dahl	
10	Fullfør setningen «Ikke les Davydov, les»	repetitoriet	
11	«Araberne» i Møllebakken: Hvem var de, og hvor gikk de?	Aksel Brabbe, Gustav Vabø arbeider	
12	I Nidarosdomen står det 3 figurer nederst og 3 øverst foran høyalteret (mot øst i langskipet). Hvem forestiller de 3 nederste?	Moses, Jesus, Elias	
13	Hvem har laget disse figurene (hvilken kunstner)?	Gustav Vigeland	
14	Hvilken tid hadde Per T. på studentmila i 1968? Det aksepteres et avvik på inntil 30s begge veier.	34.33	
Extra1	Hvem vant studentmila i 1968?	T. Løken	
Extra2	Hva var vinnertiden på studentmila i 1968(?) Det aksepteres et avvik på +/- 10 sek.	30.18	

Det gis 2 poeng for helt rett svar. Spørres det etter et navn, og en (f.eks) bare har etternavnet, gis det ett poeng. Spørres det etter to navn, og en bare har etternavnet til den ene og intet mer, gis det et halvt poeng etc.

For rett svar på «ekstra»-spørsmålene gis det 3 poeng for hvert av disse.

SPORT II

Verdensrekord Lahti – Vainikkala!

**Nå fotodok-
umentert:**

**P S «Maraton
Man» Teigen
144 km på 58
min!**

Jfr. Dokumentasjon:

I Olavs saga 41. verset Olav fer i Austerveg side 52, står det:

«Vel komne til Suomi toga dei inn i Helsinki og tok Olympiastadion der utan motstand, anna enn noko nettinggjerde. Raudan tartan dekte banen rundt, og leika dei straks R&B-leikar der, og alle persa storveges. Taut det då etterkvart fram or krokane finnar og anna som prata mykje pörkälä og ymist sovore. Sidan vart det sauna.

Men det skulle snart synast at ikkje alle var enno utsprungne: Då toget seinare stana i Lahti, var det alt varmt på dag, og Per Turist or Teigen hoppa av heller ukledd, i R&B-trøye og stuttbrok berre, einast med noko småmark i neven for å kaupe seg finskedrykk. Fór so toget straks vidare. Gutane drøfta då lenge kva ein no skulle gjere med leivningane etter han Per; passet og pengane og klædi og kufferten, som au hadde høyrte han til. Og sume ville lute det ut straks, og sume ha det til tuskhandel med russen, og sume hive det av toget avdi Per nok kom etter etterkvart. Men då toget atter stana ein time og hundrad-og-firti kilometer seinare, i Vainikkala dei kalla, kom Per Maratonmannen Teigen lett luntande fram forbi toget, og var knappast sveitt.

Fælttest då alle russarane som der var, for kva folk som no var på veg inn i landet. Og grensestyrkane vart straks varsla.»

Red.: Fært at han som var så sprek den gang nå har blitt så træææg. Innen resultatservice spesielt.

Soga om Ginger!

Sitert noggrant etter Olavs album på Fjesboka: «Landskamp 1971 på Dynamo Stadion: R&B - Sovjetunionen 2 - 0 *. Brodern til Valerij Brumel nederst t.h.»

I Olavs saga 46. verset Olav på Dynamo Stadion! Side 59, står det:

«Etter å ha hava havt slik hæv oppverming på finske Olympiastadion, stod no sjølve den store Lenin Dynamo Stadion i sjølvaste Mockba for tur. Men då Olavsgutane fylkte seg der, aurde og krydde det brått fram spreke og kaute russar av alle slag og kringsette dei.

Sume segjer dette var avdi gutane kanskje hadde gangi noko gali, og slett ikkje var på rette Dynamo, men derimot meir komme mot den allsovjetiske Idrottshøgskulen, men slikt er ikkje alltid sætande. Nok om det, mykje høvt folk var det der, endåtil bror hans Valerij Brumel, som var brytar, og heitte soleis Brumel han óg. Sluggaren måltok han då straks med augo, takla honom so i tankane, og gjekk ut i sin tankwingposisjon og venta roleg der. For skrytte og kytte og baud dei til mannjamning i idrott av kva slag som helst, gjorde denne bause russarflokken!

Stod då Erik og Einar straks fram og gjorde sitt allgjetne Dobbelt hopp, med smil og splitt og stautan S i stil, slik det alltid sidan lever i menns minne. Då vart russarane fælende fælne, og vonlause og vonbrotne tokka dei seg attlengs attende.

Soleis og sameleis tapte dei óg 0-2 i fotballkampen som der fylgde.

Enno hev ikkje sjølv Drillos dei kallar seg gjort seg slik ei bragd som Olavsgutane i utlegd den gongen.»

Red.: Men er dette sant?

From: Erik Boye Sent: 25. oktober 2017 14:01 Subject: Historie

Hei komponenter og andre derivater!

Etter innstendig oppfordring fra flere har jeg lest litt på fjesboka (sniktitting) og sett at Kjetill har hatt et foredrag om da 68-generasjonen inntok fysikken. Siden jeg ikke har oppfattet at Kjetill selv har skrytt av denne historiske begivenheten, gir jeg her en link til en beskrivelse:

<https://nabla.no/arrangement/817-foredrag-da-de-ekte-68erne-inntok-fysikk>

Som du vil se, er det for sent å melde seg på foredraget, for det ble avlevert i mars i år. Men bildet og begivenheten fikk meg til å tenke at jamen har jeg vært med på en historisk begivenhet. Om ikke annet, blir jeg kanskje husket for å ha vært med på å spille mot Idrettshøyskolen i Moskva midt i istiden. Hva mer har denne bemerkelsesverdige generasjonen av fysikere utrettet? Det første uoffisielle verdensmesterskap i 5-øringskasting, overgjerdetkasting med slegge på Lerkendal, organisert juks under eksamen i mekanikk, fylling av studpost nr 22 med ferierapporter, deltakelse i ørten idrettsgrener uten tegn til talent (unntatt de forannevnte), etc etc. Listen kan gjøres lang.

Hilsen Erik, ennå ikke dekomponert.

From: Lars Øberg Sent: Wednesday, October 25, 2017 3:20 PM Subject: RE: Historie

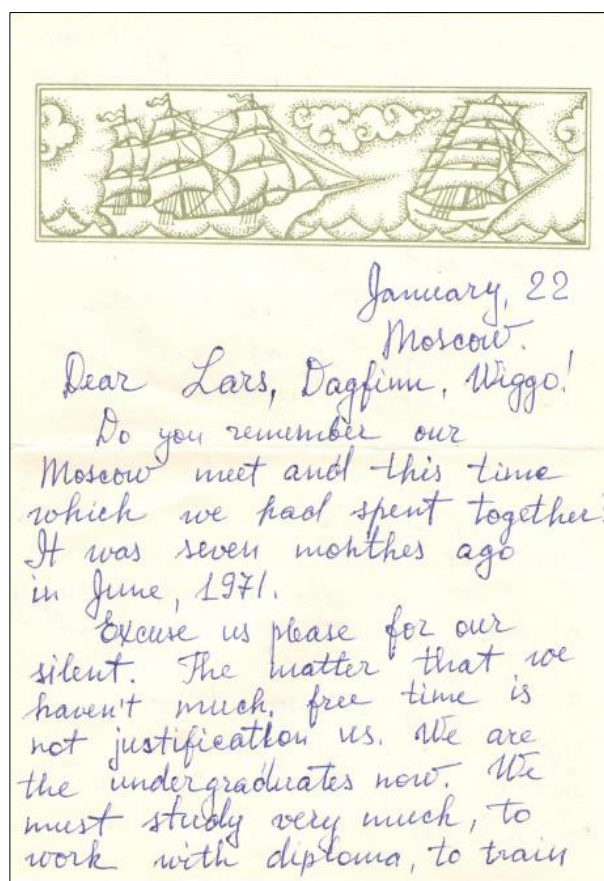
Hei Ketil og Erik

Takker for minnevekkende innlegg. Vedlegger aktuelt brev fra idrettshøyskolen i Moskva, ved Igor Brummel. Kampen omtales som The International Football Match. Veldig kulturinteresserte idrettsmenn, må jeg si, men mot slutten kommer ønskene om brede slips og sokker!

I svaret mitt nevner jeg at Vedenin, Skobov, Vorankov og Simasjev slo Norge i stafetten i Sapporo i 1972. Harviken tapte mot Vedenin på siste etappe. Tror jeg mente det var dårlig gjort.

Lars.

Red.: Men fikk de noen gang sine brede slips og sokker?

From: Erik Boye Sent: Thursday, October 26, 2017 10:02 AM Subject: RE: Historie

For et fantastisk brev, Lars! Det minner oss på hvordan det var å leve i Sovjetunionen på den tiden. Litt rart at de turte å skrive et slikt brev, for det ble sikkert lest. Og de ville vel få trøbbel hvis dere sendte dem sokker og gensere. De trengte i alle fall ikke be om agurker og sitroner, for det var året for det i sovjetisk landbruk da vi var der.

Det gikk rykter om at vi hadde spilt mot broren til Valerij Brumel, høydefantomet som perfektionerte dykkstilen (https://no.wikipedia.org/wiki/Valerij_Brumel). Jeg ser at navnet skrives med en m også på russisk, så det kan hende det var falske rykter.

in our kinds of sport and many other things. It's very difficult you see. But now we want write to you often, because it's very interesting to know about your life, your study and hobby.

If you remember after our international football match your friends had made some group photos. Send us, please, some this photos, if it's not so hard work for you.

Write us about your study, please. How do you spend your free time? Do you interest painting, theatre, classic and pop-music? If you interest Russian painters of XVII-XVIII century we can

send to you albums with works of art Vasnetsova, Serova, Perova, Trybel and other; opera and classic music of Russian composers.

Send us, ^{please} if it's not so difficult to you postcards with views of the Norway's cities, with monuments of Norway, prospectus of museums.

May we ask you a favour to send us some pair of socks and some wide neck-ties.

We are waiting for your letter.

All the best.

Your Moscow's friends
Egor (Ginger) and
Sasha.

Opprettholdt dere kontakten? Var det de som snek seg inn på hotellet vårt? Jeg ser forøvrig at det gamle hotell Rossija skal rives nå. Sikkert på tide.

Hilen Erik

Valerij Brumel

Fra Wikipedia, den frie encyklopedi

Valerij Nikolajevitsj Brumel, russisk Валерий Николаевич Брумель (født 14. april 1942, død 26. januar 2003 i Moskva) var en sovjetisk idrettsutøver som konkurrerte i høydehopp.

Han satte seks verdensrekorder mellom 1961 og 1963 og forbedret rekorden fra 2,23 til 2,28. Han vant to olympiske medaljer, sølv i OL 1960 og gull i OL 1964. I 1962 vant han gull i EM i Beograd.

Etter å ha vært ubeseiret i 1965-sesongen ble han stygt skadd i en motorsykkelulykke. Selv etter 29 operasjoner ble han aldri mer i stand til å måle seg med de beste. I 1970 hoppet han 2,06.

OL-medaljer [rediger | rediger kilde]

- 1964 Tokyo - **gull** i høydehopp
- 1960 Roma - sølv i høydehopp

EM-medaljer [rediger | rediger kilde]

- EM 1962 Beograd - **gull** i høydehopp

Eksterne lenker [rediger | rediger kilde]

- (en) Valerij Brumels profil på Olympic.org

Valerij Brumel

Født	14. april 1942 Sibir
Død	26. januar 2003 (60 år) Moskva
Gravlagt	Novodevitsjirkirkegården

From: Kjetill Østgaard Sent: 27. oktober 2017 11:20 Subject: RE: Historie

Obs:

Om du nå faktisk googler Valeriy Brumel, finner du på Wikipedia bl.a.: “Brumel had two brothers, Oleg (1944–2005) and Igor, a Russian politician born in 1952 in Rostov.” 1952 kan vel passe bra på den brevskrivende fotballspilleren vår? Her kan noe forvirring oppstå når det gjelder det russiske navnet Eróp, [jɪ'gor], som på engelsk kan komme ut som både Yegor, Egor, Egori eller Igor, siden Igor i tillegg også kan være et separat navn stavet Игорь. Men det er fortsatt meget mulig at denne yngstebror Igor (1952) = Egor «Ginger».

Vedrørende politikeren Igor Brumel, se vedlegg! Det går jo an å ringe eller skrive og spørre om han husker R&B? Hvem tar ansvar? Lars?

«Fylg med! Fylg med! No vert det – osv.

Mvh Kj

LIBERAL PATRIOTIC PARTY REVIVAL

(Interregional status)

This party registered on December 28, 1993 under the number 2066. At the time of its registration, the Liberal Patriotic Party Revival had 1,277 members. Its executive organ is the Board of Directors.

Platform and goals of the party:

- creation of a liberal society based on the rule of law, protection of the rights and freedoms of citizens;
- re-establishment of a century-old, multi-national statehood;
- recognition of slavic communities;
- protection of the Russian people's interests both inside and outside the boundaries of the country;
- guarantee the safety of people within the Russian Federation;
- promote respect for and change people's minds about Russia and its citizens.

The Board of Directors:

Chairman of the Board--Valery Ivanovich SKURLATOV

The Board is composed of 17 individuals, including: Igor Nikolayevich BRUMEL, Nikolay Nikolayevich KUDAKIN, Valery Nikitich DEMIN (Co-Chairman of the Political Council), Aleksandr Ivanovich POPOV (Co-Chairman of the Political Council) and others.

Address: 119021, Moscow, Ulitsa Timura Frunze, 8
Telephone: (095)246-39-53

From: Erik Boye Sent: 27. oktober 2017 12:11 Subject: RE: Historie

Artig sak, Kjetill. Det virker å være samme mann. Men sikkert ikke så lett å få tak i. Jeg ser at dette partiet ble stiftet i 1993, i en periode da det nok var comme-il-faut å snakke om liberale verdier i Russland. Det er det neppe nå. Og det er nok ikke veldig populært om slike utskudd har kontakter i utlandet, så det er ikke sikkert at Igor vil vedkjenne seg slike kontakter.

Hvis noen skal ta kontakt, måtte det være Lars. Det koster jo ingenting å prøve, og det hadde vært kjempegøy å få kontakt.

Erik

From: Kjetill Østgaard Sent: 27. oktober 2017 12:34 Subject: RE: Historie

Ja. Enig.

Kj

PS Jeg ser dessuten at Nikolayevich passer også på begge. Så det er nok vår mann.

From: Lars Øberg Sent: Friday, October 27, 2017 12:36 PM Subject: RE: Historie

Kan det være denne Igor som via Google kommer frem: In the past, SERB activists have worked with [Igor Brumel](#), a local lawmaker in the Moscow region and a member of the political party A Just Russia. Last October, Brumel and Petrunko [broke the nose](#) of an activist guarding the makeshift memorial to Boris Nemtsov on the Bolshoy Moskvoretsky Bridge in Moscow. Police later charged the victim (not Brumel or Petrunko) with hooliganism”.

Lars

Доступные в России зеркала Граней: <https://grani-ru-org.appspot.com/Events/Crime/m.255383.html> | <http://mirror715.graniru.info/Events/Crime/m.255383.html>

Грани.Ру / Происшествия / Криминал

Также: [Криминал](#), [Полиция](#), [Право](#), [Партии](#), [Регионы](#), [Происшествия](#), [Общество](#), [Россия](#), [Политика](#)

Боевики SERB напали на мемориал Немцова и сломали нос активисту Фатову

10.10.2016

Надир Фатов у мемориала Немцова. Кадр видео с youtube-канала 1112vk

Боевик SERB Александр Петрунко и покровительствующий этой группировке депутат столичного района Замоскворечье Игорь Брумел напали на мемориал Бориса Немцова на Большом Москворецком мосту и избили дежурившего там оппозиционного активиста Надира Фатова (Фаттяхетдинова). Об этом [сообщает](#) ОВД-Инфо.

Фатов получил перелом носа. Также у него разбито лицо.

Между тем полицейские задержали не боевиков, а пострадавшего. Фатов доставлен в ОП "Китай-город". Силовики отказывались вызывать оппозиционеру скорую помощь. Врачей к нему [допустили](#) лишь примерно через два часа после задержания.

Это не первый случай задержания активистов в результате провокаций Петрунко и Брумеля. Так, 13 июня во время [прогулки либералов к Большому Москворецкому мосту](#) тот же Фатов был задержан, после того как помешал Брумелю повредить мемориал. Тремя неделями раньше, 21 мая, Петрунко затеял драку с участниками одиночных пикетов у метро Третьяковская. Тогда в полицию попали не только оппозиционеры, но и сами сербовцы.

После инцидента в понедельник либерал Андрей Королевский [сообщил](#) на своей ФБ-странице, что мемориал Немцова "полностью уничтожен". Одна из читательниц поста [уточнила](#), что цветы боевики не тронули, а [разгромили](#) "портреты, иконы, свечи, листовки всякие с информацией - всё в рамках".

25 сентября Петрунко облил некоей зловонной жидкостью фотографии американца Джозефа Стёрджеса, выставленные в московском Центре Люмьеров ([ФОТО](#), [ВИДЕО](#)). Сразу после этого он был задержан боевиками "Офицеров России", пришедших блокировать выставку, и передан полицейским. На другой день сербовца [арестовали на семь суток](#) по статье КоАП о мелком хулиганстве. В защиту своего пособника на суде выступал Брумель.

10.10.2016

3 комментария | [Обсудить](#)

РЕКЛАМА

Den smarte boligalarmen

Styr alarmen med mobilen. Den eneste alarmen på markedet som ser, lytter, hører og føler.

From: Lars Øberg Sent: Friday, October 27, 2017 12:41 PM Subject: RE: Historie

Her er mannen – født i 1952 som vår Igor.

<https://zamos.ru/dossier/b/12313/>

Lim inn i browser – oppkommer Igor sin hjemmeside.

Lars

From: Kjetill Østgaard Sent: Friday, October 27, 2017 12:44 PM Subject: RE: Historie

Er det mulig? Han var da mye blidere i 71?

Kj

From: Kjetill Østgaard Sent: 27. oktober 2017 12:46 Subject: RE: Historie

Fantastisk! Einar; dette må på Heimsida!

Kj

From: Erik Boye Sent: 27. oktober 2017 12:49 Subject: RE: Historie

Ja, dette er vel riktig mann. Jeg forsøkte å lese det russiske, men kom ikke langt. Knappen med det engelske flagget ga ikke noen bedring. Men de ser lovende ut. Er det noen kontaktpunkter der? Min russisk er ikke god nok til å spotte det.

Erik

From: Lars Øberg Sent: 27. oktober 2017 13:01 Subject: RE: Historie

Igor er medlem av det politiske partiet A just Russia og tydeligvis på politiets side når han knuser neser til aktivister. Han var jo bokser!

Jeg fant koblingen i en artikkel på Document.no skrevet av redaktør Hans Rustad. Kanskje han kjenner Igors virke?

<https://www.document.no/2017/05/02/angrepet-pa-aleksej-navalnij-bare-ett-av-mange/>

Lars

From: Lars Øberg Sent: 27. oktober 2017 13:50 Subject: RE: Historie

Jeg tror vi takker Google og lar Igor seile sin egen sjø. Han er medlem av et parti representert i Dumaen og sympatiserer med SERB. Aktivitetene hans ser ikke særlig sympatiske ut. Han vokter Putins verdier ved å knuse nesa på unge forandringsaktivister og SERB sper på med syreangrep på de samme folka.

Men vi slo gutta i fotball!

Lars

From: Erik Boye Sent: 27. oktober 2017 14:04 Subject: RE: Historie

Enig. Det er noe som heter "guilt by association". Der ute på internett kan mye bli gjort til assosiasjon dersom vi skulle annonsere denne forbindelsen.

Jeg kan forresten nevne at min aktivitet til forsvar for utøvere som er urettmessig beskyldt for doping, har tiltrukket seg en del russiske interessenter som tilbyr meg konsulentjobber for å forsvare deres dopere

Брумелъ Игорь Николаевич, депутат Совета депутатов Замоскворечья в 2012-2017

Брумелъ Игорь Николаевич

Игорь Николаевич Брумелъ родился 9 июля 1952 г. в г. Ростове-на-Дону. Русский.

overfor WADA – mot betaling. Det er grenser for hvor skitten jeg ønsker å bli på fingrene. Det har dessverre blitt et samfunn der det er legitimt å ta helt umoralske metoder i bruk

Hilsen Erik

From: Kjetill Østgaard Date: lørdag 28. oktober 2017 12.29 Subject: Valerij Brumels veslebror

Uansett er denne oppklaringen i seg selv en fantastisk historie vel verd alle Olavs disiplers og offentlighetens interesse! Nå kan jeg jo møysommelig kopiere alle innlegg over og la dem rulle på Olavs Fjesbok. Men de arkiveres bedre og varigere på hans Heimeside. Hva sies til det, Einar N?

Mvh Kj

From: Einar Nødtvedt Sent: Saturday, October 28, 2017 4:16 PM Subject: Re: Valerij Brumels veslebror

Hei

Enig at dette var et lite eventyr, men er usikker på om vi skal slippe den inn på wikien. Vi risikerer å knyttes til navn og handlinger som strengt tatt ikke er helt stuerene. Vi bør i et hvertfall sørge for å anonymisere den brevskrivende russer.

Kopi av brevet er for øvrig allerede lagt ut som en pdf på Olavs Wiki under overskriften Reiser/1971 Moskva

[ps://nabla.no/wiki/diverse/olav-graathun/reiser/1971-leningrad-og-moskva/](https://nabla.no/wiki/diverse/olav-graathun/reiser/1971-leningrad-og-moskva/)

Mvh Einar

What Is SERB?

SERB's leader is a man named Igor Beketov, who often goes by the name Gosha

Tarasevich. A [professional actor](#) and, in his own words, a Soviet basketball champion, Beketov created SERB in Ukraine, where he lived most of this life. Originally called the

South East Radical Bloc, Serb was formed in Dnepropetrovsk as a movement to

promote the "Russian Spring" as Ukraine's Yanukovich regime collapsed.

In March 2015, Beketov spoke to the website [Medialeaks.ru](#), saying he relocated to

Russia when Ukrainian police "fabricated a criminal case against [him] for treason." A couple of SERB activists followed him to Russia, but Beketov says most of the group's new cadres joined after the move.

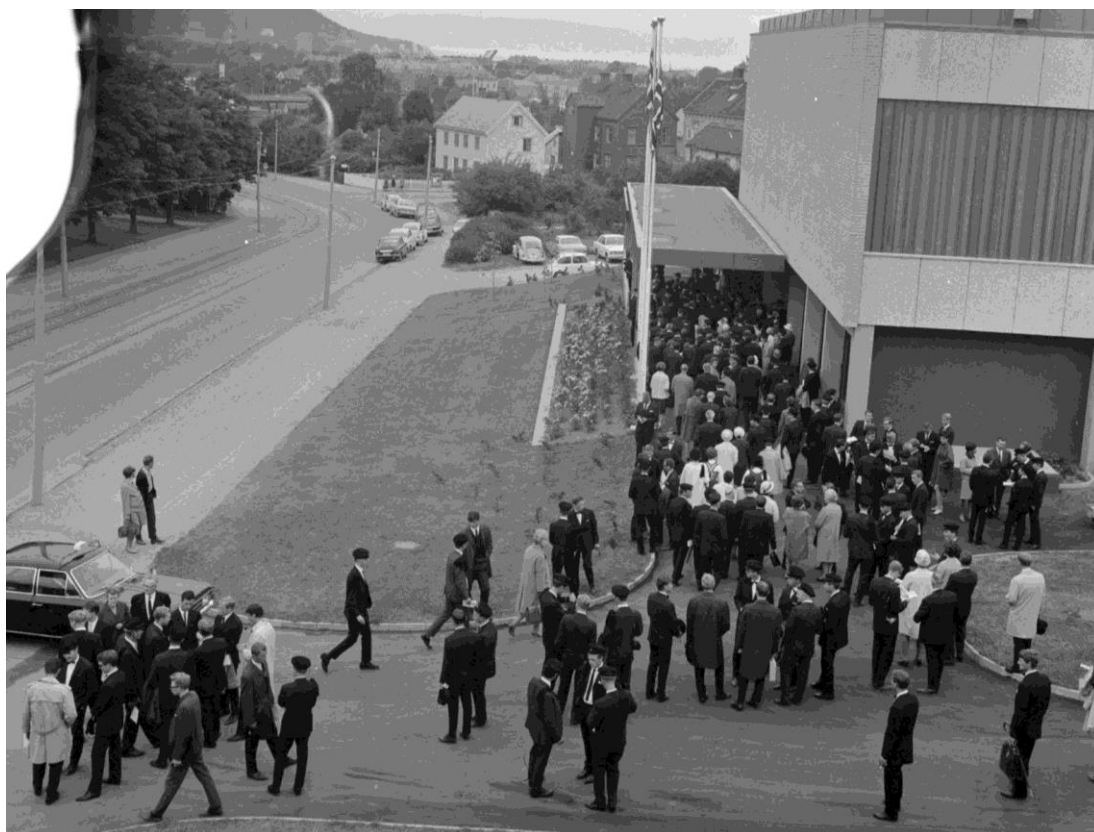
Today, SERB's main targets are members of the Russian opposition, and Beketov talks openly about "mounting attacks" against anyone who "insults Russia, the president, or Crimea." Beketov even said the group would defend any Russian president — not just Putin — and stressed that SERB refrained from attacks on Alexey Navalny because he has stated he would not return Crimea to Ukraine, if he became president.

In the past, SERB activists have worked with [Igor Brumel](#), a local lawmaker in the Moscow region and a member of the political party A Just Russia. Last October, Brumel and Petrunko [broke the nose](#) of an activist guarding the makeshift memorial to Boris Nemtsov on the Bolshoy Moskvoretsky Bridge in Moscow. Police later charged the victim (not Brumel or Petrunko) with hooliganism.

STUNDENS ALVOR:

(fotoreportasje FG)

D-Dag 1. september 1968

Det går et høytidstog av dress og svarte dusker, til Idrettbygget, anelsesløse om at dette er aller siste gang sliktslags framvises unisont. Anelsesløse om kva som ligger foran dem. I morgen. Om 50 år. Der rektor formaner De Unge og Forvorpne, menn helst. For å si det på trøndersk: - «Her va det da ajlldeles mætt me kajll»! Ta likevel fram lupen og se, om du kjenner noen igjen? Lukk så øya; jfr. Seigmenns: – «Jeg lukker et øye, og ser halvt. Jeg lukker begge, og ser alt»

KULTURELT;

(fotoreportasje II)

Uketorget '69!

Da Erik B sto fram som klassens representant og ble sjef for fysikkseksjonen i UKE-toget stilte all R&B opp og store ting skjedde:

Han lever! Han lever! Og slik ble biofysikken etablert i Trondheim.

Vi er i farta: Ned høyskolebakken med Peer D foran.

Du Verden.

Arild B er betenkt.

Og brått reiste
monsteret seg
av egne krefter
og brølte:
«Ooolav!»

Prinkipo?

Tenk selv er tydeligvis populært.

Endelig Olav og Torget.

Otis mener noe må gjøres.

Arild B er betenkt.

LESERBREV →

Terje Andersen

Hei Kjetill, for ikke å si Olav Graathun,

Når nå skattemeldinga 2017 er levert med indikasjon om en skikkelig skattemessig baksmell er det på tide å levere Graathunmeldinga om kjødets og åndens tilstand, riktignok noe forsinket.

Som noen kanskje vet og husker har jeg tilbrakt mye av min arbeidsdag hos Det norske Veritas på Høvik inntil jeg gikk av med pensjon sensommeren 2013. Jeg var da 65 år.

Men først litt om helsa.

I 2012 ble det identifisert kreft i min prostata basert på relativt lave PSA-verdier og biopsi-prøver. Etter noen måneders tenkning på hvordan det skulle håndteres ble det til at jeg valgte strålebehandling basert på Brachi-metoden, dvs. man starter med to kurer intern bestråling basert på nåler som føres inn i prostata etterfulgt av en periode med ekstern strålebehandling. Jeg prøvde å få dette gjort uten hormonbehandling, men det var tilnærmet umulig så jeg måtte ta en hormonsprøyte, og den var klart det verste ved hele behandlingen. Jeg fikk alle plager som beskrives som typiske for kvinners overgangsalder med svimmelhet og hetetokter.

Våren 2013 etter avsluttet Brachi-kur no 2 fikk jeg også et legemiddel Tamsulosin for å lette vannlating. Både hormonbehandlinga og vannlatingslegemidlet hadde redusert blodtrykk som bivirkning og på veg hjem fra jobben en fredag e.m. besvimte jeg og gikk i bakken med panna først. Jeg ble kjørt på legevakta og innen den utredningen var ferdig havnet jeg på Ullevål sykehus hvor de fant innsnevrede kransårer som ikke lot seg behandle med stent. Dermed ble det en hjerteoperasjon hvor jeg fikk innlagt et par by-pass for de innsnevrede kransårene. Operasjonen gikk greit og jeg kom raskt hjem og kunne gjenoppta arbeidet mens den ytre strålebehandlingen av prostata ble vellykket avsluttet. Prostata er kreftfri, men ellers ganske død. Men blodpumpa fungerer utmerket og bedre enn den har gjort på lenge.

Situasjonen ble en vekker og jeg endret livsstil, med øket fysisk aktivitet og endret kosthold. Jeg spiser mer frukt og grønnsaker og ulike former for fiskeretter og absolutt ikke prosessert kjøttmat. Jeg har gått ned 10-15 kilo og den fysiske formen er bedre enn den har vært på mange 10-år. At jeg har kvittet meg med bilen har nok også bidratt til et økt aktivitetsnivå.

Så litt tilbake til avslutningen av arbeidsdagen i Det norske Veritas. Den ble ikke helt som man kunne ønske. Høsten 2012 fikk noen i Det Norske Veritas ideen at de skulle selge avdelingen jeg jobbet i til TÜV Syd i Tyskland. Problemet var bare at ingen i avdelingen ønsket å bli med på et slikt salg. Noen sluttet og begynte i andre firma og de resterende gikk over til andre avdelinger i DNV. Ingen av delene var særlig fristende for meg så jeg gikk i pensjon.

Høsten 2013 fikk jeg et halvt års engasjement hos Jernbaneverket, men våren 2014 ble det avsluttet pga en omorganisering i Jernbaneverket.

Det gav meg en periode med stor turaktivitet i Oslo og omegn. Jeg satte meg som mål at jeg skulle gå alle navnsatte gater i den bebygde del av Oslo. Jeg er fortsatt ikke helt ferdig, men har dekket ca 85 %. Det gjenstår noen områder primært på sørsida av Groruddalen samt Oslo sør for Ljanselva. I tillegg har jeg om sommeren vært en aktiv stolpejeger i deler av Oslo.

Våren 2016 kom Jernbaneverket tilbake og ønsket min assistanse på et prosjekt. Først tilnærmet heltid i et halvt år. Deretter inngikk jeg en kontrakt med ca 50 % ansettelse. Kontrakten går nå ut 2018 så får vi se om jeg holder ut. Jeg fyller 70 år i juni. Jeg prøver å holde den fysiske aktivitet oppe og har som mål å gå 10 000 skritt om dagen. Det har jeg kanskje ikke greid fullt ut i vinter, men blant rutinene jeg har er:

1. Å gå fra Nationaltheatret T-banestasjon til Stortorvet hver morgen og trappene opp i 8. etasje. Til lunsj blir det en ytterligere trappeøkt fra 3. til 8. etasje.
2. På veg hjemover går jeg normalt fra Stortorvet til Majorstua og handler før jeg tar T-banen hjem til Ullernåsen.
3. På ettermiddagen blir det gjerne en tur i nrområdet om jeg ikke jakter noen stolper eller går noen nye gater.

Ellers deltar jeg litt på ulike kulturtilbud og forelesninger for å holde den åndelige aktivitet oppe.

I skrivende stund driver jeg og planlegger min 70-årsdag hvor det blir deltagelse av flere av Olavs disipler, men reportasje fra den må utstå.

Alt i alt er jeg fornøyd med livet og ser fram til hver ny dag.

Vennlig hilsen Terje Andersen

Ulf J. A. Bohman

Ulf Bohman
Huldreveien 2B
0781 Oslo

Kjære Olav!

Dine sjarmerende(?) – eller var det truende(?) - purringer på siste nytt i min livssaga har hatt en viss effekt. Derfor dette forsøket på å feste noen ord på papiret. Fristen gikk ut i går – men det får stå sin prøve.

Egentlig kan jeg bare skrive det samme som sist – bare legge inn fem år ekstra med «business as usual», plus enda et par barnebarn – for når sant skal sies: ellers står det og stamper på stedet hvil.

Jeg er fortsatt i full jobb i vårt lille familiefirma. Neste generasjon er på plass, og ser frem til at min bror og jeg skal pensjonere oss – men det drøyer nok enda noen år før vi overlater stafettspinnen til de unge. Ingen nært forestående pensjonisttilværelse, altså – men jeg har da i det minste vett nok til å ta ut maksimalt med pensjon – og når også kona er i full jobb, sier det seg selv at det materielle er under kontroll.

Men jeg er jo såpass tilårskommen at det er på tide å snu seg rundt, og se om det er noen spor etter meg der ute. Og – sant å si: ikke rare sporene å se. Skulle tro at jeg har sneket meg umerkelig rundt på tå med tykke ullsokker på. For sent å gjøre med det nå – og heller ingen motivasjon i så henseende. Wallenberg-familiens motto passer for meg også: Att vara, men icke synas. Som en gråkledd skygge i nattemørket. Jeg har definitivt ikke hatt noen «15 minutes of fame» - og godt er det – jeg har funnet meg godt til rette slik jeg har det.

Noe som har forundret meg stadig mer de senere årene, er denne parallellen til «fake news», nemlig «fake science». Da vi studerte, hadde vi en slags kvalitetssikret opplæring – basert på tykke bøker som hadde passert kvalitetskontrollen. Men nå kan det se ut som om ihuga «flat earth»-entusiaster og desslike dukker opp både her og der. For et par år siden hadde jeg en amerikansk forretningsforbindelse på besøk – og det passet seg slik at vi fikk anledning til å kjøre rundt i Norge noen dager, slik at han skulle få se litt av landet vårt. Blant annet norske fjorder. Prøvde å forklare min amerikanske venn at fjordene var et resultat av istiden for 10.000 år siden – men den gang ei. «Umulig – Gud skapte verden for 6.000 år siden – det står i Bibelen». OK - men hva med fossilene? – de er jo mange millioner år gamle? «Fossiler er bare noe Gud har plassert der for å teste vår tro». Rart å tenke på at den slags idéer fortsatt lever i beste velgående – i vår tid, hvor vi har mer fakta og informasjon enn noen generasjoner har hatt før oss.

Men fra det ene til det andre: For ikke altfor lenge siden kom jeg opp i en diskusjon med en av mine gode hifi-venner. Ja – jeg er fortsatt hektet på slikt – og diskusjonen dreide seg om høyttalere og bassgjengivelse. Og da fikk jeg anledning til å trekke frem bruddstykker av godt gjemt og nesten glemt lærdom fra akustikk-semesteret på NTH. Jeg husker naturligvis ikke formelen for effekt- og arealbehov for bassgjengivelse – men det er ett eller annet – eller begge deler – som går mot uendelig når man skal spille lave frekvenser. Som Budal sa det den gangen: «Det ER størrelsen det kommer an på» - både på høyttaler og forsterker. Faktisk én av de få tingene jeg aldri har glemt fra NTH-tiden. Takk til Budal for den lærdommen!

Til slutt: NTH er blitt enda lenger siden enn sist. 50 år i år siden jeg dukket opp på immatrikuleringen – så usikker som man bare kan være når man ennå ikke har fylt 19. Jeg skjønnte jo ganske tidlig at jeg ikke skulle bli fysiker – men disse fysiske realitetene har alltid interessert meg. I dag fungerer det mer som en solid ballast – som er til nytte så å si daglig. Og til nytte når man skal lese Jacob Nøtthellens fantastiske «En personlig og assosiativ LÆREBOK i fysikk og matematikk» - takk for den! Selv om den er myntet på «Olavs OLD (min uthevning) boys». Hørt slikt! OLD, ja – men det er bare utenpå.

Beste hilsener til deg, Olav, og til alle som eventuelt leser dette.

Erik Boye

Oslo, 5. mars 2018

← Før

Nå →

← Like blid →

Kjære Olav!

Jeg har lenge tenkt å skrive til deg, og nå får jeg endelig en anledning. Mitt yrkesliv går mot en avslutning, et liv som på mange måter ble startet på NTH-skolen. Jeg ble vel aldri det jeg hadde tenkt jeg skulle bli, men det er nok som det skal være. Jeg er takknemlig for at fysikere kan brukes til så mye rart. I et rent fysikkmiljø tror jeg ikke at jeg hadde vært til særlig nytte.

Noen år før jeg ble 70 hørte jeg susen av guillotinen på vei ned, så jeg inngikk en avtale med min arbeidsgiver om å gå av, mot at jeg fikk fri tilgang til laboratorier og forskning og kunne gjøre hva jeg ville i en periode. Dermed fikk jeg avsluttet yrkeskarrieren på en måte som minnet om den store frihetstiden som stipendiat og postdoc, da jeg kunne følge mine egne ideer og stort sett bestemme hva jeg ønsket å gjøre. Nå nærmer det seg slutten på den tiden og jeg må se meg om etter noe annet meningsfylt å gjøre. Kanskje blir all tiden opptatt med nedenstående gjøremål.

Mye tid går med til å la seg underholde av barnebarn, for tiden syv i tallet. De bor like i nærheten, så Ida og jeg ser mye til dem. Jeg har argumentert litt for at vi bør flytte til en leilighet og ikke drasse på det store huset, men vi har fremdeles flere overnattende hver uke, så det har ikke blitt noen flytting. Så en del av fritiden går med til å stelle hus og hage.

Min store fritidsinteresse, idrett, har gått litt for lut og kaldt vann i noen år. Jeg har skaffet meg en autoimmun sykdom som reduserer evnen til å trene og vedlikeholde formen. Men det kan bli bedre igjen, så jeg har ikke gitt opp. Det jeg driver med, er stort sett det samme som før: Fotball (med ungdomsvenner), langrenn, sykling, bandy, hurtigløp (les: sakteløp) på skøyter. Dette er i gammel R&B-ånd, nemlig at ingen idrett skal være uprøvd.

Jeg har brukt mye tid på doping-problematikk. Etter en del år har jeg erfart at det er ingenting som tenner meg mer enn makthaveres overgrep mot svakerestilte grupper. Her gjelder det antidopingmyndighetenes arrogante opptreden overfor utøvere som åpenbart er uskyldige. Men WADA og kompani nekter plent å bøye seg for sunn fornuft når de oppfatter at deres egen prestisje står på spill.

Både jeg og Ida har hatt mye glede av R&B-ekskursjoner opp gjennom årene og håper at vi kan få i stand noe slikt om ikke så lenge. Det er egentlig bare en god ide vi mangler, samt en som er villig til å ta i et tak med å organisere.

Hilsen Erik

Kvernveien 7B, 0383 Oslo

epost: erik.boyev@vikenfiber.no

NY! Aksel Brekke

Red.: Den bortkomne sønn vender tilbake!

Kjære Olav!

Tusen takk for at jeg etter så mange år er blitt tatt inn i varmen hos deg og dine gode venner! Etter to år på Teknisk fysikk/SIT, fant jeg i 1970 ut at jeg hadde flere kreative og ferre teoretiske evner enn jeg ante. Så jeg flyttet altså over til Arkitektstudiet der jeg fullførte julen 1975.

De første 2-3 årene jobbet jeg i et velrenomert arkitektkontor i Haugesund før jeg var innom kommunen som avdelingsarkitekt et par år. I 1980 startet jeg opp for meg selv og jobbet noen år alene eller i kompaniskap med andre arkitekter med div. prosjektoppgaver. Bl.a. var vi tre unge arkitekter som vant konkurransen om nytt teater-/konsertbygg i Haugesund, mitt første store prosjekt. I 1986 startet jeg kompaniskap med en nyutdannet arkitekt, Stein Jarle Helgeland som jeg har drevet kontor sammen med frem til idag. Arkitektkontoret Brekke Helgelend Brekke AS har nå 12 ansatte. Vi har tegnet 4-500 barnehager over hele landet og alle typer bygg i distriktet vårt. De siste tre årene har jeg trappet gradvis ned, og jobber nå ca. 30%. Det er helt flott.

Jeg har ”selvfølgelig” hatt diverse problem med helsa de siste tjue årene. Rundt 2000 var det tette årer og blokkning. I 2015 ble ryggen operert for ”spinal stenose”. Innimellom har bekhterevs sykdom herjet. Denne ble heldigvis erklært utbredt da ryggen ble operert.

Jeg spilte i mange år fotball på 3. div. nivå, og senere håndball på bedriftsnivå. Siden ca. 2000 har jeg spilt golf. Gange på gress passet ryggen min, så dette fortsetter jeg med så lenge jeg kan.

Jeg var ungkar i mange år og giftet meg i 1991 med Oddrun som var og fremdeles er kokk i Nordsjøen, har nå redusert til 50% jobb. Vi har en datter, Stine på 27 som jobber i Norwegian. Dette gir oss billige flyreiser, så vi kjøpte for 3 år siden en liten enebolig i Spania (like sør for Alicante). Der trives vi og drar så ofte vi kan. Vi har i alle år reist utrolig mye over hele verden og besøkt ca. 90 land. Jeg har i de siste årene renoverert mitt gamle barndomshjem nær sentrum av Haugesund der vi nå bor etter ca. 32 år på utsiden av bomringen.

I løpet av de siste 20 årene har jeg hatt god kontakt med gamle klassekamerater og fotballspillere fra Gløshaugen. I 1989 ble ”NTHI old star Dream Team early seventies” stiftet. Det er gamle fotballspillere fra NTHI-laget på tidlig syttital, og vi møtes nå en helg hvert år for trening, kamp og bankett på forskjellige steder i landet. Vi spiller mot lokale lag, noe som pga. alder etterhvert er blitt svært vanskelig å få til. Så flere ganger måttet ty til litt yngre damelag.

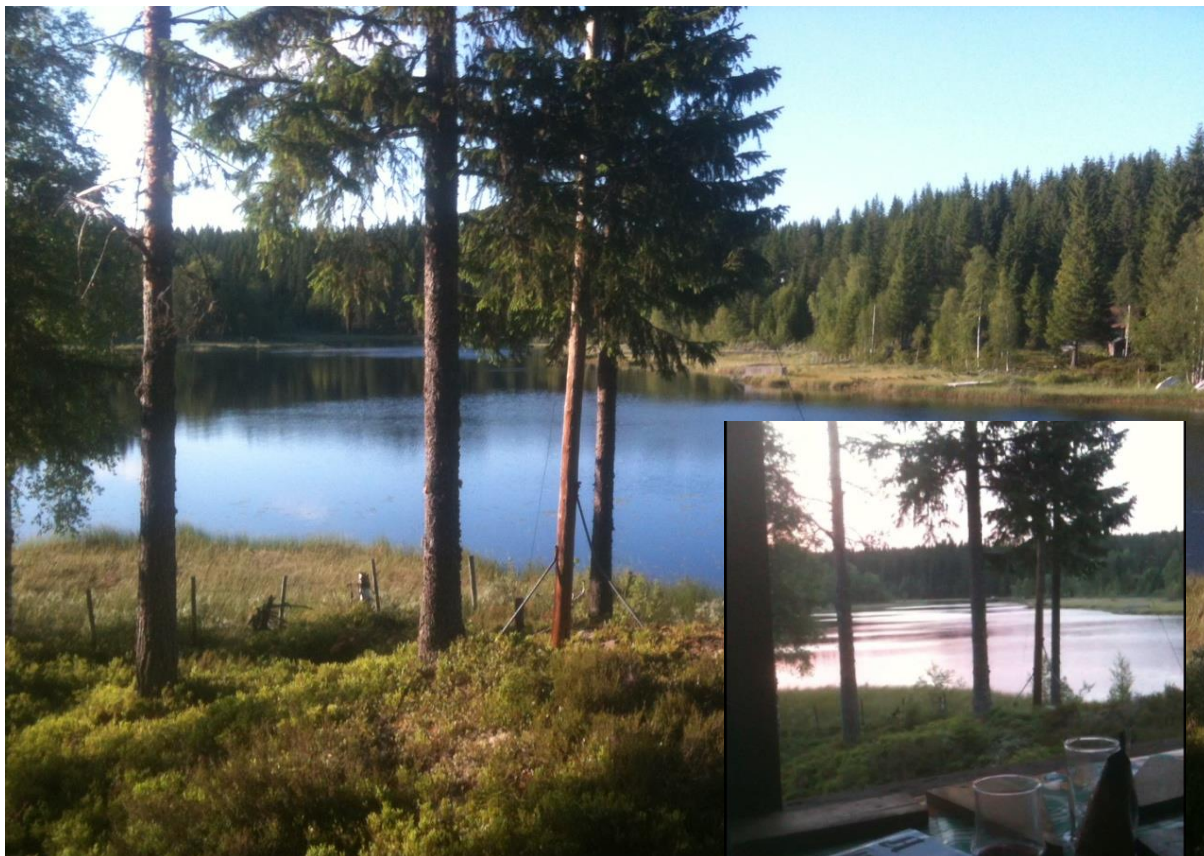
Mine gamle klassekamerater fra arkitekt møtes også en gang i året nå, i fjor på Sicilia, i år på Hamar og neste år i Girona (Spania). Det er gode opplevelser som girer opp pensjonstilværelsen. Fortsatt har jeg meget god kontakt med Gunnar S fra Olavs menn. Vi skal bl.a til VM på ski i Seefeld til vinteren for å feire 50 års vennskap.

Det skal bli godt å se dere alle igjen, og jeg gleder meg til vi treffes!

Hilsen Aksel

Aksel M. Brekke, Tolgegata 7, 5522 Haugesund, 90757279, a.m.brekke@abhb.no

John I. Brungot

Kort statusrapport fra John Brungot

Kjære Olav!

Akkurat nå er det herlig å være skientusiast. Selv her på Fagerstrand er det rikelig med snø og fine, oppkjørte løyper. En pensjonist som jeg har stor fleksibilitet og kan dra ut når det passer – mellom relativt spredte gjøremål og få plikter.

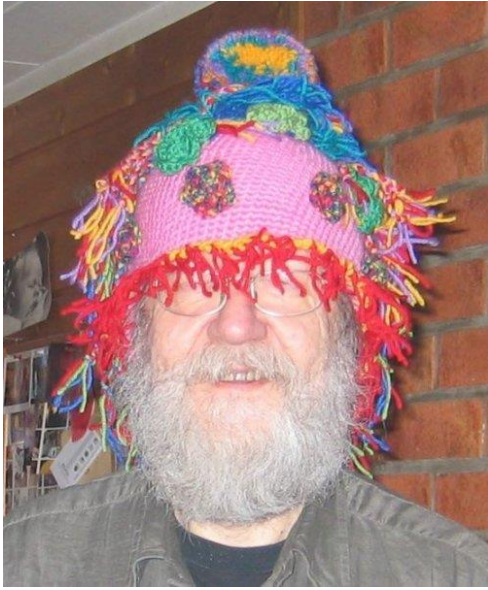
Siden forrige rapport har jeg byttet politisk parti – og finner meg godt til rette som nestleder i Nesodden FRP. Vi ble 3. største parti ved siste valg. Dessuten er jeg aktivt medlem i SIAN (Stopp Islamiseringen Av Norge), hvor jeg også er med i valgkomitèen. Vi har arrangementer med taler og informasjonsformidling i flere byer og tettsteder i løpet av sesongen - fra april til oktober, alltid med politiet til stede for å sikre oss mot angrep fra en voldelig flokk som hylar og slenger ukvemsord når vi forteller dem hva islam egentlig representerer. Se sian.no.

Gründervirksomhet i WaveGas AS hemmes av mangel på investormidler. Vi behøver nå ca ½ MNOK for å bygge, teste og dokumentere en pilot for mobil komprimering av biogass i distriktene, basert på en egen, patentert, flertrinns kompressorløsning . Se wavegas.no. Innovasjon Norge yter støtte med inntil 45 %.

Min kjære Hilde, med to vorstehere, og jeg er ambulerende hyttenomader. Legger ved et bilde av hytta på Mylla, som nå benyttes flittig også av barn og barnebarn, til stor glede for meg.

Hilsen fra Nesodden

Tore Bye

Jeg måtte se på hva jeg rapporterte i -13, og det er kanskje ikke så mye å tilføye. Jobbet til jeg ble 70, og da slo jeg av vekkerklokka.

Jeg må nok si at spekulasjonene om livet som pensjonist ikke ble helt oppfylt. Jeg har ikke lært meg noe nytt fremmedspråk, gitarferdighetene er på samme lavmål og den store romanen er fremdeles uskrevet.

Derimot har jeg blitt husbygger, eller kanskje påbygger er et bedre ord. Når ungene flytta ut, fant vi ut (kona og jeg) at vi trengte mer plass. Resultatet ble et anneks til hovedlåna.

Jeg har jo ikke arbeidet så mye som siv. ing., men har jeg hatt nytte av NTH-tida i arbeidet som lege? Jeg har av og til blitt spurt om det, gjerne i et tonefall som antyder at spørderen tror at utdanningen på NTH heller må ha vært en hemske. Det visste allerede forfatteren av Håvamål: «Betre bør du bær ikkje i bakken enn mannavit mykje».

Jeg kan i alle fall vise til to eksempler: Henvisning til «Advanced engineering statistics» i en artikkel i et medisinsk tidsskrift og en beregning av radioaktivitet etter en lekkasje ved et nukleærmedisinsk laboratorium.

Jeg hadde derimot mindre hell med å overbevise en foreleser i farmakologi om det fåfengte i å beregne arealet under kurven i et semi-logaritmisk diagram.

Alt i alt kan vel fordelene ved å ha to utdanninger på universitetsnivå være at en kan fnyse av dobbelt så mange journalisters manglende kunnskap når de skriver om medisin, fysikk eller prosentregning.

I en oppsummering må jeg også ta med en sølv i stikkekast og en bronse i spasing på idealtid ved R&B-samlinga i -18. De beste resultatene siden jeg ble nr 6 i et gaukrenn da jeg var 10.

Erik Dahl

Kjetill,

Du vekker min dårlige samvittighet. For at det ikke skal gå over i ren skamfølelse, prøver jeg å skrive noen ord om min "karriere" de siste 10-15 årene:

Jeg jobbet i 19 år hos Telenor. Det var givende på den måten at jeg lærte mye og fikk reist en del rundt i verden. Men familiesituasjonen min gjorde at jeg ikke kunne ta lengre utenlandsoppdrag. Etter ca år 2000 begynte jeg også å bli litt ukomfortabel med den retningen firmaet og bransjen beveget seg: mer og mer kommers og mindre teknologi/utvikling. Kommers er egentlig ikke noe galt i seg selv, og jeg er interessert i det, men ikke slik at man prakker på folk tjenester de ikke egentlig trenger, og som jeg dessuten anser som uheldige i et moralsk perspektiv (porno på nett, mer og mer kontroll, datatjenester for barnemarkedet etc).

I 2005 var jeg nådd 58 år og fikk en relativt gunstig pakkeløsning fra Telenor: 2/3 lønn i ti år. Disse årene har jeg ikke ligget på latsiden, men skrevet sakprosa-bøker om ulike emner, utgitt på mitt eget lille forlag DRØMSMIA. Bøkene handler om utviklingen i Eritrea, klimakrisen, villmarksfeber, kristentro og fysikk, og en del andre titler. På dette forlaget utga jeg også noen bøker for andre. Det har ikke vært noen voldsomt innbringende geskjeft (for å si det mildt) – regnskapet viser underskudd i tiårsperioden. Men det har gitt meg mye glede og interessante opplevelser.

En del tid har jeg også brukt til et freelance-prosjekt, som nevnt under middagen i Trondheim nylig. Jeg fanget opp at en italiensk fysiker, Felice Vinci, hadde kommet til at Homers verk Iliaden og Odysseen trolig beskriver handling i Norden en gang i bronsealderen. Dette fant jeg interessant, men selvsagt ganske usannsynlig. Likevel begynte jeg å undersøke muligheten en gang på 90-tallet. Etter Vinci's teori skulle Odyssevs' reise ha foregått langs Helgelandskysten. Dit dro jeg og besøkte mange steder, samlet materiale og snakket med gamle mennesker. Konklusjonen var at forbausende mye av det som står i Odysseen, stemmer med en nordnorsk virkelighet. Senere har jeg også gått løs på Iliaden, og funnet ut at slaget mellom *danaer* og *tro-ere* (som "trojanerne" heter i den greske versjonen) kanskje er det store slaget man har avdekket ved elven Tollense i Vorpommern i Tyskland. Dit dro jeg og fikk en meget grundig innføring av tyske arkeologer. Dessuten har jeg reist til Shetland, Island, Danmark, Sør-Sverige og flere andre steder – i tillegg selvsagt til Hellas (Aten, Kreta mm). Konklusjonen min foreløpig er at jeg har blitt stadig mer overbevist om at Iliaden beskriver slaget ved Tollense ca 1250 f Kr, at danaenes 1058 båter ble rekruttert fra samfunn rundt Østersjøen, og at en del av disse folkene vandret sørover mot slutten av 1200-tallet før Kristus (kanskje pga vulkanutbruddet Hekla-3 på Island). Jeg har lagt disse tankene frem for noen av de mest kjente bronsealderarkeologene i vår del av verden, og de er skeptiske, men ikke helt avvisende. Et artig poeng for oss som fysikere er at mange avanserte metoder nylig er tatt i bruk i arkeologien, som Sr-isotop-analyse. Ved å måle forholdet mellom ^{87}Sr og ^{86}Sr i et menneskeskjelett kan man bestemme hvor personen kommer fra. Det har vist at det var store folkevandringer i bronsealderen.

Om det viser seg at jeg tar feil, har det i alle fall vært en interessant "reise" for meg. Jeg prøver nå å lage en bok om det, med tittel: "Homers nordiske kilder". Det foreligger en 20 siders summary-artikkel som jeg har skrevet, men ikke publisert. Om noen er interessert, kan man få den tilsendt.

Vel, dette var litt av mitt levnetsløp de siste årene. Ikke så imponerende verken faglig eller profesjonelt, men artig å holde på med for meg selv, i hvert fall.

Hilsen Erik D

Peer Dalberg

- vi kondolerer:

Vår kjære

Peer Staale Dalberg

født 24. mai 1948
sovnet stille inn
22. august 2018

Liz med familie

Trond

Eli-Anne og Fredmund

Bjørg og Kjell

Åse

Nieser og nevøer

Bisettelsen har funnet sted i
stillhet.

Oslo

06-09-2018

Magnar Dalland

- endelig! Fra nok en bortkommen sønn:

Hei,

Erik Dahl ringte og ba meg sende noen ord om meg selv (se attachment).

Mvh

Magnar

Magnar Dalland BA BA MA MEng MCIfA
Senior Archaeologist

Attachment:

Her er noen få ord on hva jer har drevet på med de siste årene.

Etter studiene ble jeg innkalt til sivilteneste på Hustad Leir og ble utplassert på de arkeologiske utgravningene i Trondheim der jeg tibrakte to år. Etter dette valgte jeg å studere arkeologi i Bergen og begynte å arbeide som arkeolog.

Etterhvert endte jeg opp i England og flyttet senere til Edinburgh hvor jeg har bodd og arbeidet som arkeolog siden 1988. I 1996 startet jeg sammen med tre kollegaer et arkeologisk firma der jeg fremdeles arbeider.

Jeg giftet meg med Kim i 1999 og vi har to sønner, Daniel og Jakob. Jeg har også en tredje sønn, Ben fra et tidligere forhold. Han har en liten datter, mitt eneste barnebarn.

Jeg trives veldig bra med arkeologien og har planer om å fortsette så lenge ryggen (og hodet) holder.

Edinburgh 28/05/2018

Magnar Dalland

Guttorm Endrestøl

From: Erik Dahl <erik@dromsmia.no>
Sent: Saturday, May 5, 2018 8:58 AM
To: Kjetill Østgaard <kjetill.ostgaard@ntnu.no>
Subject: SV: Oppdatering R&B-tidende

Nå har jeg tatt et par telefoner til.

Guttorm Endrestøl sier at han vil skrive noen linjer, forhåpentligvis også med bilde. Han er nå pensjonist, men har fremdeles en viss kontakt med IFE. Ny epostadresse:

guttorm.endrestol@getmail.no.

- svarer ikke. Siste pålitelige observasjon i flg. R&B-tidende januar 1980:

Det er endel som har trosset purringer og hets, og som en påskjønnelse for deres konsekvente latskap og giddesløshet, offisielt kalt dårlig tid, har vi vedtatt å sende ut dette verk også til dem. Vi har ingen gjøkalv å slakte, men vi har den glede å meddele at to fortapte sønner er oppsporet: Guttorm Endrestøl har forlatt Californias strender og nyter sitt otium på Lillestrøm og Morten Andre Smeby er ferdig med Handelshøyskolen og jobber nå på Rikshospitalet. De kommer sikkert over begynnernevene og stiller med innlegg neste gang.

Vi signerer med ønsket om en God Jul og et Fredelig Nytt År til dere alle.

Olav Graathun
(sign)

Leif-Runar Forsth

Tekst unødig. Red. ill. Foto WWW.

Ærede Olav Graathun!

Og takk til hans aldri hvilende disippel, Kjetil!

Mitt liv går videre. Jeg er fremdeles gift med Kirsti som alltid ber meg hilse til de hun vet om av Olavs menn. Jeg utvider hilsingen til dere andre også. Er nå pensjonist i den forstand at jeg mottar pensjon. Jobber likevel. Det er hyggelig å kunne jobbe uten presset om å måtte tjene penger. Samarbeider med andre fagfolk i en firerbande, "De fire lederfilosofer". Vi har holdt noen seminarer på BI og har selvsagt store ambisjoner. Jeg er aktiv i det frivillige liv og er for tiden leder av Groruddalen sjakkklubb og av Oslo Velforbund (som organiserer vellagene i Oslo). Spiller sjakk og har stor glede av det selv om jeg ikke er så veldig god. Har likevel deltatt i NM og amatør VM (meget gøy). Jeg er frimurer og rotarianer, noe jeg har stort utbytte av. Jeg er så barnslig at jeg synes det er gøy med de priser jeg har fått i Groruddalen (140.000 innbyggere) for min frivillige innsats. Årets navn - Hverdagshelten for 2015 og Groruddalen Miljøforums Hederspris for 2017. Hadde nylig en skremmende men interessant opplevelse. Fikk en blodpropp i hjernen. Den løste seg raskt opp og jeg fikk ikke noen skader. Kona og leger sier det var en fin advarsel om at jeg var disponert for slikt og måtte ta hensyn til dette (blodfortynnende). Erkjennende opplevelse å være innlagt på Hjerneslagsavdelingen på AHUS og se og snakke med (de som kunne det) andre pasienter og pårørende. Hadde jeg røkt, skulle jeg sluttet. Da jeg ikke kan det, er løsningen trening og kosthold. Jeg har fått meg egen business coach, JT Foxx. Meget gøy og meget lærerikt. Var tre dager hjemme hos ham i Florida i begynnelsen av januar. Dere kan se ham på YouTube. Håper å se mer til Olavs menn i tida framover. Takk til dere som står på.

Ærbødigst Leif-Runar Forsth

Håkon Helland

Kjære Olav G MPP & Kj

Eg vaks opp på garden Manger, der foreldra mine bygde seg hus. Bygda ligg på Radøy, 50 km nord for Bergen. Frå kjøkenvindauga heime såg eg over ei lita slette til lensmannsbustaden. Ein staseleg bygning, med celle med lås på i kjellaren. «Gamle-lensmannen» var meir geolog enn politi. Han kunne halde forelesingar for oss smågutar, med utgangspunkt i ei svær steinsamling i eit lite bygg nær til hovudhuset. Han har sett namn på nokre stein-arter. Samlinga er nå hjå UiB.

Hugsar første dagen i NTH-miljøet. Oss langt ute på landet hadde ikkje heilt fått med oss dette med 68'ere, utan hue. (Altså ikkje bruk plagget. Men bruk lekamsdelen hua stod på, så lenge den kjem fram til dei rette svara.) Oss bønder hadde ikkje heilt skjøna dette. Men biletet er historisk. Det gjekk mot ei tid der ei bestemt hue får stadig mindre dominerande plass.

Det bar til Trondheim for 5 år. På NTH-skulen skjedde for meg ein overgang frå fysikk til produksjons-systemer. Eg var så heldig å få børje på Chr. Michelsens institutt i 1975. Eg fekk boltre meg med ND-03 (prototyp nr 4 frå Norsk Data). Etter kvart vart eg involvert i bruk av kraftige datamaskiner og skjermer til å visualisere alt frå økonomi i utbygging av oljefelt, til gass-ekspløsjonar. Det var i datagrafikkens fødsel og barndom. Deltok i eit par SIGGRAPH, der første året talde nokre hundre deltakarar, mens neste vaks til fleire tusen. Første året (1984) var vi plassert i klasserom med 15-20 deltakarar, delt etter interesse. Min lærar var Alvy Ray Smith, som då var tilsett ved Computer Graphics Lab, New York City of Technology. (Han utvikla og selde seinare Pixar). Det vart laga litt på CMI også, ikkje minst for «rendering» / «animation» av gassekspløsjonar.

Dei ivrigaste i USA innan utvikling av fagfeltet, budde i lange perioder på kontoret. Gjerne med ein cafe og ei tennisbane i nærleiken. Dei kjøyrde program som laga og lagra «frames» brukt til å bygge animasjonene. Det kunne vere tunge køyringar. Programmet avslutta gjerne med å starte ei ringeklokke. Dei stod opp, sette parametre for ny «frame», og kjørte. Etter nokre veker fekk ein fram brukbare filmsnutter. Dei beste på dei «svake» maskinene fikk kanskje tildelt det dei kalte ein «PC», ein CRAY2 (= ein superdatamskin til personleg bruk). Det var nok ikkje heilt slik hos oss. Men vi fekk ei kraftig maskin knytta til programmet for gassekspløsjonar. Det vart etter kvart fine «kunstige filmar» av t.d. gassekspløsjonar.

I 1986 forlet eg CMI, og starta ein 30-års periode med å bygge databaserte målestasjonar for kjøtt, som til dømes for diverse klassifisering/kvaliteter, fett/kjøtt innhald, og vekt. Og planleggings-systemer. Produkta er laga av naturlege prosessar. Men å finne optimale tal for inntak, slakt, skjæring på kryss og tvers, er ganske komplisert. Det er små marginar mellom pluss og minus.

Dei siste par åra har det vorte mindre arbeid for Nortura, og meir overgang til pensjonist-tilvære. Eg kan forlange «Honnør» diverse stader. Ettersom Bill Gates og eg har same fødselsdag, og har jobba med det same (?), har eg tenkt på om vi burde ta ei feiring saman 28. oktober. Men hittil har det ikkje passa slik, vi er vel travle begge to.

Nå som pensjonist har eg nok å henge fingrane i. Når folk spør korleis det er å vere pensjonist, svarer eg: «Fint, nok å gjere. Saknar ferien!» Eg har vore velsigna med god helse i 41 års løna arbeid. Har levert legeattest for 2 dagar i denne perioden. Men så har eg fått ein plagsom sambuar: Parkinsons sjukdom. Eller kome inn i eit uønska tvangsekteskap. Hittil (siste året) har eg fått medisinar som ser ut til å verke. Enkelte dagar kan vere nesten som normale. Det så mange ting som verkar inn. Bibelens bodskap om Jesu gjerning gjev håp og fred, og tilgang til det enorme innhaldet i eit lite ord: TRU er full visse om det ein vonar, overtvinging om ting ein ikkje ser.

Håkon Helland

Bidraget er litt forkorta. Red.

Svein E. Hjelmtvedt

Hei Olav og dine etter hvert godt voksne menn!

Nå må forventningene til denne lille oppdateringen ikke bli for store. Det har nemlig ikke skjedd de helt store endringene siden forrige oppdatering.

Først en liten kommentar til det bildet jeg har sendt med. Jeg har stort sett greid å passere under de aller fleste radarer, men så dukker jeg plutselig opp som «midsidepike» i bladet Jeger. Den enkle grunnen til dette er at forfatter og fotograf til

artikkelen er min fetter, som jeg har jaktet sammen med i mange år. Og det fantes ikke andre jegere i mils omkrets.

Eksempler på at jeg ikke har vært veldig fremadstormende, kan leses ut fra at jeg fremdeles har samme kone, bor i samme hus i Hønefoss, kjører Volvo og har ikke engang byttet bank. Men noe er jo endret. Jeg har blitt pensjonist, har kuttet ut pendlingen til Oslo og driver bare med ulønnet arbeid.

Hønefoss har i de senere år kommet litt ut av skyggen. Etter å ha blitt omtalt i over 100 år, ser det ut til at det kanskje skal bli noe av Ringeriksbanen (tross stadige utsettelse har vi litt trua). Men Hønefoss ballklubb raste i ekspressfart fra eliteserien til bunn av 2.divisjon, så der er vi nede i mørket igjen.

Som pensjonist har jeg ingen problemer med å få tida til å gå. Etter å ha blitt bestefar i godt voksen alder, er favorittbeskjeftigelsen å passe på og leke med barnebarn. Men en gammel tømremester er også gull verdt for å restaurere og vedlikeholde et lite småbruk som vi har på Senja. Der er det også fantastiske muligheter for jakt, fiske og friluftsliv. Senja har en allsidig og storslått natur, og et besøk dit kan anbefales på det varmeste for de som ikke allerede er hekta.

På fysikkfronten har jeg nok blitt sørgelig akterutseilt. Jakob A. og undertegnede drev og leste litt fysikk sammen etter NTH, men mens Jakob drevet dette videre (jfr. hans fantastiske lærebok), har ikke jeg hatt noen befatning med emnet siden han og jeg satt i en trappeoppgang på det gamle Rikshospitalet og ventet på Foucault. Fysikkens lover gjelder nok også for en snekker, men det er mer ubevisst og ofte bare til plage.

For øvrig kan det meldes at en gammel R&Ber ved god helse og godt mot og gleder meg til å oppdateres litt utover det som allerede har dukket opp på e-post.

Svein

Wiggo H. Holm

Wiggo H. Holm

Kjære Olav og alle fysikkens venner,

Først må jeg si tusen takk for et artig treff i Trondheim i forbindelse med Nabla's 75 års dag. Alltid hyggelig å treffe gamle studie kammerater. Lever lengre på det.

Så er det fem års oppdateringen. I siste rapport begynte jeg på å utvikle et såkalt Production Delivery Center hos ConocoPhillips. Den gruppen er nå vel etablert og leverer produksjon så olje og gass sendes til kundene til stor glede for Norge og finansministeren. Det ble derfor et avsluttet kapittel på den delen av min 'karriere'. Så måtte de jo finne på noe nytt for meg, siden jeg ikke ønsket å forlate skipet. Og det ble for å fikse våre data og informasjons problemer. Petabytes av strukturerte data og millioner av ustrukturerte dokumenter. Altså Big Data. Og det som er 'in' i industrien er jo Advanced Analytics. Hvordan gjør man det når data og informasjon er gjemt i alle verdens lagringssystemer? Svaret er; kartlegg, etabler eierskap, definer hvor dataene skal lagres, still krav til eierne og håp på det beste. Det er det jeg gjør nå, håper på det beste. Nok om jobb.

Min sønn, se bildet, er nå 8 år. For å holde seg noe yngre, inklusive både helse og velvære anbefales det å få barn i sen alder. Jeg vet det er delte meninger om det, men det virker for oss. Når man nærmer seg 70, hvor mange holder tritt med den siste utviklingen av Minecraft, Roblox og lignende? Hva med undervisningen i 3. klasse og å følge med i hvordan de lærer å gange og dele? Visste dere at de stakkars små må streve med å subtrahere horisontalt? Ikke rart de ikke lærer matte... Som jeg sa i tidligere rapport, det dreier seg om livslang læring! Også fikk vi oss en hund igjen, Toffi, som feiret ett års dag denne måneden.

På privaten bruker vi fortsatt mye tid på hytta i Sirdal og Farsund. I tillegg vinter og sommer i Megeve. Ferierer også i Santa Margharita på Liguria kysten og i La Manga, der de trener fotball. Barbara er i full aktivitet som lunge doktor og har mange tragiske tilfeller å håndtere hver dag. Hvordan hun klarer det, vet jeg ennå ikke etter mer enn 25 år i samme seng.

Jeg tror jeg runder av her og håper vi kan holde kontakt framover, det være seg lutefisk, smalahove eller sammen på oppdagelsesferd innen fysikkens verden.

Wiggo

Atle Honne

R&B Tidende og Omegns Blad

Mars 2018

Kjære Olav!

Siden mitt forrige innlegg i juni 2013 har fortsatt mange deler av livet vært stabile. Jeg arbeider samme sted med samme type prosjekter, jeg bor samme sted, og jeg har samme kone og barn. Men antall barnebarn har økt – og det er jo en stor forbedring.

På min arbeidsplass i SINTEF i Oslo har det siden 2013 igjen vært litt omorganisering og omdøping med liten påvirkning av min hverdag og mine nærmeste omgivelser. Jeg arbeider nå ved SINTEF Digital, avdeling Smart Sensor Systems. Arbeidet er fortsatt innenfor metodeutvikling i måleteknikk med hovedvekt på elektrooptiske teknikker. Faktisk har jeg fortsatt som hovedaktivitet å måle luftkvaliteten (gasskomponenter) i bemannede romfartøyer. I 2013 skrev jeg om hvordan denne måleteknikken hadde fått gjennomslag for bruk på ISS (romstasjonen) og stor anerkjennelse, bl.a. etter en prøvedrift av målesystemet ANITA i 11 måneder på ISS i 2007-8. Men finansieringen videre til fast utplassering på ISS lot vente på seg. I mellomtiden fikk vi holdt liv i aktiviteten gjennom en serie av mindre prosjekter for ESA (European Space Agency). Men – akkurat i tide før jeg fylte 67 sommeren 2015 – kom det mer håndfaste signaler fra ESA om at drømmeprojektet kom til å bli finansiert. Dermed slapp jeg å lure på om jeg skulle bli pensjonist. Neste generasjons målesystem ANITA2 skal være klart til oppskyting til ISS sent i 2020. Hvis arbeidsevnen og -lysten holder seg, ser jeg ut til å ha mer enn nok å gjøre innenfor nåværende kontrakt nesten til jeg fyller 73. Men så er det ventet en forlenget driftsfase under en ny kontrakt ...

Det gir meg litt ekstra glede å arbeide fordi jeg har lyst – uten at jeg trenger det. Så lenge man har ork til det, er det jo også samfunnsmessig riktig å utnytte en opparbeidet ekspertise. For øvrig gir det også litt inspirasjon å ha lønn i tillegg til pensjonen. Men selv om jeg formelt bare har 70% stilling, med fritt valgt økning i perioder etter behov, blir jeg selvfølgelig noe bundet. Dermed kan jeg f.eks. ikke alltid utnytte den fineste skidagen eller ta ferie når som helst. Men å redusere til under 70% stilling er neppe realistisk, når jeg både skal lede og arbeide teknisk i et stort prosjekt med mye ekstern samordning.

Selv uten at jeg er blitt «ekte» pensjonist, har jeg igjen en økende glede av familien. Mine døtre er nå hhv. 37 og 33 år og har hhv. tre og ett barn; det siste født i 2018 – herlig! Og de bor heldigvis hhv. innenfor gangavstand og en nokså kort kjøretur unna.

Den kroppslige slitasjen går sin gang, men den har faktisk også gitt en forbedring: I et kne som ble skadet og operert i 2007, og som fortsatt ga betydelige begrensninger i løping og lenge nesten umuliggjorde grovere terrenggåing, har den gjenværende brusken gått seg bedre til. Derfor har jeg fra 2015 igjen kunnet gå enkelte bratte og nokså tunge dagsturer på fjellet også til fots (i mellomtiden bare på ski). Så får jeg se hvor lenge kneet (og resten) holder i denne omgangen. Ryggen, som ble operert for prolaps i 1992, er stort sett under kontroll, men ikke god for alle formål. I de senere R&B-lekene har jeg derfor nøyet meg med stikka-kasting o.l., og jeg har ikke sittet i en dyp stol på 26 år. Men foreløpig strekker formen til også for opplevelsesreise i fjernere utland. Og et aldersrelatert «I-landsproblem»: Under den flotte skivinteren i Oslo i år er det mer irriterende enn vanlig at jeg nå trenger så mye hvile mellom treningsturene.

Så håper jeg at det passer å delta i de neste R&B-arrangementene.

Hilsen Atle

Steinar Huse

Kjære R&Bere!

Litt om skøyte løp, tidsregning og filosofi

I vinter har jeg oppdaget at i løpet av min memorerbare tilværelse har rundetidene på 10000 meter blitt forbedret med 10 sekunder.

Det var i vinter jeg gjenoppdaget hurtigløp på skøyter. Så er det jo et faktum at jeg begynner å dra på årene. De kortere rundetider kan jo minne oss om at på noen områder skjer det forbedringer. Jeg kom også til å tenke på en overbevisning jeg har – om at alle perioder går fortere mot slutten.

Status om tilværelsen

Siden forrige rapport har Sissel og jeg fått flere barnebarn, nå er det i alt seks. Selv med kun to sønner har vi gitt et positivt bidrag til befolkningsutviklingen her i landet.

Vi har også en somalisk familieflokk på si, en mor og fem barn, som vi er faddere eller reservebesteforeldre for – og leksehjelpere.

Jeg har nettopp hjulpet Said med lekse om befolkningsutvikling. Said, som er atten, har nå gått på skole her i landet i tre år, arbeider seriøst og klarer seg slett ikke verst. Jeg ble imidlertid skremt da han startet opp norskfaget for tre år siden med en lekse om den indoeuropeiske språkstammen, uten å kunne norsk. Jeg har også hatt utfordringer med signaloverføringer i nervesystemet og prosessene i forbindelse med stoffskiftet og funksjonene til leveren. Integreringen kan være tøff!

Ellers har jeg nok overskredet ”best før” stemplingen, men samtidig funnet ut at vi har et fantastisk helse-system i Norge. Helsepersonell som tar seg god tid, informerer godt og viser omsorg. Teknologien på sykehusene imponerer også. Her står fysikere bak. Så er det jo slik at man kan være fullt brukbar etter ”best før” datoen.

Da har jeg nevnt de viktigste nyhetene siden sist.

Jeg setter fortsatt pris på samlingene med R&Berne i Oslo-området. Jeg går regelmessig på treningssenter, føler meg frisk og har det bra.

Jeg takker Kjetill for initiativet også denne gang og ønsker alle R&Bere alt godt.

Hilsen Steinar

Peter Klaveness

Nesodden og andre steder, april 2108

→
Ærede Olav!

Livet og tiden (det er vel to sider av samme sak) går. Vi forblir hver av oss de samme i personlighet og stil, men erfaringen, livssituasjonen, balansen mellom fremtid og fortid endres. Det var spennende å treffes igjen i Trondheim i forbindelse med Nabla-dagene. Gråere, kanskje trette, litt mindre festglade, men like fullt de samme som vi ble glade i for snart 50 år siden. Ja faktisk, det er jo femti år!

Det er noen ting som blir mer til opsjoner med tiden: hvor mye vi velger å delta i livet rundt oss, for eksempel. Noen av oss kan velge om vi vil fortsette å jobbe. Jeg er blant dem. Jeg er vel litt redd for hvordan det ville være å «gå hjemme» og ha *full* frihet til (og ansvar for) å fylle dagene. Samtidig er jeg tydeligvis fortsatt nyttig for Multiconsult, og det er jo smigrende for en gamling. Seksti prosent jobb har vært bra, spredd utover uka slik jeg selv ønsker. Siden nyttår har det blitt omtrent hundre prosent igjen. Det er mindre bra for kroppen, så jeg prøver å komme vekk fra det igjen, men det er samtidig noe foryngende ved det å stå midt i malstrømmen og måtte svømme med og kanskje kunne styre ting litt.

I så måte er det litt som med barna. De er snart 11 og 13, og selv om de blir mer uavhengige, krever de sin mann, sin pappa. Det er mye å engasjere seg i, og det holder en «ung». Katharina venter at balansen i arbeidslivsdeltakelsen skal vandre fra meg til henne. Hun tar på seg flere oppdrag som guide i Operaen og ellers i Norge (mest for tyske turister). Når jeg da faktisk *ikke* jobber så mye mindre, er det egentlig *mer* som skjer! Gyngestolen får stå urørt noen år til.

Det finnes dager da jeg føler at jeg selv blir en slags opsjon, ikke essensiell mer for verden, liksom, men det gir seg. Leve gjør man jo og kan ikke så mye med det, og det er bedre å kaste seg ut i hver dag og gjøre det beste ut av dem. Ikke tenke så mye, leve!

I skrivende stund sitter jeg ved SAS-utgangen på CDG-flyplassen i Paris. Så ny og spennende denne flyplassen var en gang. Nå virker den litt trang og utlevd. Jeg kom over natten fra Singapore, det var noe annet. Så mye i Asia er slik: under oppbygging, storslagent, nytt, overgår forbildet Europa på mange måter uten å ha den gamle kulturen som ryggrad. Europa er også litt som vi eldre: mye erfaring, kanskje litt vel mye historie, litt slitne? Jeg er helt klart europeer, både på den ene og den andre måten.

Så jeg fortsetter å prøve å hjelpe verden med velfunksjonerende oljeplattformer og støy innenfor rimelighetens grenser overalt ellers der jeg får lov til å bidra. Det er OK. Det er mange som virker å synes dette er viktig, og da blir det slik. I Operaen er det mer og mer greit å se de yngre leve ut den drømmen jeg selv en gang levde. Jeg er glad for at ingen skal mene noe om stemmen min hele tiden. Musikken er blitt hobby igjen. Celloen får lyde mer enn på mange år, av og til i samspill med kolleger og venner, av og til med Magnus (10). Snart er han bedre enn jeg. Pianoet er fortsatt en god venn: jeg prøver å lære meg Bachs Wohltemperiertes Klavier «ordentlig». Man kan få en bra rus og mye endorfiner av de fugene! Av og til repeterer jeg for Helene (12) som har vært i Operaens barnekor siden hun var 6 og må lære arier og slikt.

Jeg har fremdeles moro av å ta meg ut fysisk. I vinter har det vært mulig med skitur, men ellers er det mest orientering, mye sammen med Magnus. Det er artig å finne veien og herlig å komme seg ut i skogen. Det er i tillegg noe estetisk over det å bevege seg gjennom naturen og merke når den stemmer overens med den fargerike symbolikken på kartet.

→
Ja, kjære Olav, når jeg tenker på dem av oss som ikke lenger er med oss og ellers lider på forskjellig vis, er jeg svært glad for livet. En fantastisk kone, gode og spennende barn, kropp og sinn fortsatt på stell. Livet er bra. Jeg er klar for mange år til, om jeg får lov!

Hilsen Peter

Øystein Larsen

Hei, Kjetill

Siden du har tatt deg bryderiet med å grave fram bilde av meg fra oppstart på NTH, må jeg nesten sende noen ord til R&B's jubileumsnummer i 2018.

En gang var jeg ung og rød. Nå er jeg gammel og grå. Det er slik det er, de fleste farger falmer over tid.

En gang undret folk seg på hvorfor unge, oppegående mennesker i Norge skulle ønske seg en revolusjon. Nå lurer jeg på hvordan unge, oppegående mennesker i et av verdens rikeste land, med et av verdens høyeste forbruk, skal redde kloden fra klimakatastrofen og redusere "fotavtrykket" sitt. Men det er slik det er, nye vinder blåser, og gamle snur, men det blåser i hvert fall.

En gang var jeg enda yngre, og det var viktig å være liberal og tolerant. Noen som husker "gutter med langt hår" og "fri sex"? I dag er vi kommet lenger. Vi må få slutt på "upassende oppførsel" leser jeg i avisene. Og det må være nulltoleranse overfor all krenkende adferd, i hvert fall når det gjelder sex, og i hvert fall når det gjelder kvinner. For 100 år siden skulle vi ha nulltoleranse mot alkohol, for 50 år siden var det mot narkotika, for 25 år siden var det mot mobbing, og nå er det altså mot "upassende oppførsel". Noen steder drømmer kvinner om en hverdag uten bomber, i Norge drømmer noen om å kunne gå på nattklubb uten å risikere å treffe ekle, innpåsletne menn. Nei, livet er ikke enkelt, alle har vi drømmer, men de er ikke like. Det får være en liten trøst at livet ikke varer evig.

Så, mens jeg venter på katastrofene, står jeg opp om morgenen, går inn på YouTube-universitetet, ser om det er noe nytt på fysikkfronten. Deretter kan jeg ta en tur ut, fottur, løpetur, sykkel tur, skitur alt etter humøret og værforhold. Om kvelden kan jeg gå inn på Netflix-universet og se om det er noe nytt og spennende der. I nødsfall finns det kanskje en bok eller to på Amazon. Uansett, snart dukker barn og barnebarn opp, noe som også er oppfriskende. Kort sagt livet går sin jevne gang uavhengig av alle værromslag ute i den store verden.

Hermed hilsen til alle gode studiekamerater. Jeg ser frem til 100-årsjubileet. Da er jeg antagelig enda litt gråere, men sånn er det bare, det har jeg lært etter 50 år.

Øystein

Arvid Næss

R&B Tidende og Omegns Blad

Ærede redaktør – håper mitt bidrag til denne utmerkede publikasjon kan tas inn til almen adspredelse.

Først ønsker jeg å takke redaktøren for hans utmerkede innsats ved siste korsvei for å synliggjøre min eksistens. Jeg var dessverre selv ute av stand til å bidra med noe som helst pga. min kone Elis død i mars 2013. En tragedie for meg personlig, selvfølgelig. Livet må jo som kjent gå videre, men det var rimelig tøft en periode. Heldigvis traff jeg etter hvert en flott dame, som jeg nå er gift med. Pga. mitt samarbeid med russiske og ukrainske folk (litt i forkant av de politiske traurighetene), traff jeg min Inna i Moskva i påsken for fire år siden. En fantastisk bonus ved mitt nye ekteskap er at jeg nå endelig kan få oppfylt en gammel drøm: Å snakke russisk på ordentlig. For å greie det har jeg innsett at jeg må bo i Russland for en periode, så til høsten bosetter vi oss i Moskva, hvis alt går etter planen.

Fra 1. januar i år ble jeg professor emeritus, dvs. pensjonist. Jeg har avslått å fortsette med undervisning fordi jeg nå ønsker friheten til å reise hvor jeg vil, når jeg vil. Har nettopp vært fire uker i Kina på en kurs- og foredragsturné, og de ser gjerne at jeg kommer tilbake neste år. De betaler godt, så det passer jo utmerket for en pensjonert professor. Søker også om et prosjekt i India sammen med folk der. Burde ha gode sjanser for å få det innvilget.

En viktig begivenhet i mitt liv er selvfølgelig også at jeg nå er bestefar til ei lita jente på tre år og en gutt på ett år. Det gjør det jo litt trist å skulle flytte fra landet for en tid. Men vi kommer tilbake!

De beste hilsener til Olavs menn!

Arvid

Einar Nødtvedt

Kjære Olav

Takk for hilsen. Det er fem år siden sist jeg skrev til deg, og sant å si er det ikke så mye som har endret seg siden da. Jeg har fortsatt samme kone, samme hus, samme barn (2), svigerbarn og barnebarn (2, nå 11 ½ og 10 år). Antall hytter har også holdt seg konstant på to. Det som er nytt er bilen, en ladbar hybrid, men det er vel ikke så mye å skryte av?

Sist jeg skrev var jeg i ferd med å avslutte et konsulentoppdrag. Det ble det siste, og siden da har jeg operert som fulltidspensjonist. Selv om jeg kanskje skulle ønsket meg en litt lengere yrkeskarriere fant jeg ut at tiden hadde løpt litt fra meg, eller kanskje heller at jeg ikke hadde fulgt helt med. Kompetanse forvitrer hvis man ikke holder seg oppdatert, og jeg må nok innrømme at jeg slurvet litt der og fikk som fortjent.

Fokus (?) har derfor flyttet seg til andre arenaer. Med en 94 år gammel mor og to barnebarn er det stadig behov for litt hjelp og støtte, hus og to hytter krever også sitt. Det er for eksempel utrolig mye arbeid i 60 meter lindehekk. Den vokser som ugress og produserer uante mengder biomasse som må prosesseres. "Kvistmoseren" går varm flere ganger i året.

Reiser har de siste årene vært hovedaktivitet utenom støtte og vedlikeholds funksjoner. Turid og jeg prøver å få en stor reise, gjerne til eksotiske reisemål, og et par-tre kortere reiser. I fjor tilbragte vi april måned i Roma i en leid leilighet – ikke så veldig eksotisk, men fantastisk flott. Vi fikk tid til å besøke mange steder vi ikke hadde vært før (og vi har vært ganske mange ganger i Roma).

Ellers har vi begynt å gå pilegrimsveien fra Le Puy i Frankrike til Santiago de Compostela. Totalt ca 1500 km, så ambisjonene er høye. Så langt har vi gått i tre korte økter (4-6 dager pr gang) og har kommet ca. 350 km. Neste økt blir i juni i år, da prøver vi oss med en uke. Som den våkne (og regnekyndige) leser har skjønt kommer det til å ta noen år før vi er fremme (sånn ca til 80 årsdagen). Det er imidlertid ikke målet som er det viktigste for oss, men reisen. Noen vil kanskje mene at vi heller burde gått i de norske fjell. Mulig det. Vi prøvde oss i fjor i Innerdalen. Flott sted, men etter å ha vandret en dag i rødmerket bekk i tåke og 5 varmegrader tror jeg at Frankrike vi bli fortrukket også i fremtiden.

Jeg gleder meg også over samvær med gamle R&Bere. Nå sist i Trondheim med Nabras 75 årsjubileum som påskudd. Veldig hyggelig med hele 18 av Olavs menn til felles middag på To Rom og Kjøkken. Den gamle gjengen fra G43 på Moholt treffes også med ujevne mellomrom på hytteturer, utenlandsferier, byvandring og andre sosiale sammenkomster. Veldig hyggelig.

Ser frem til neste fellesreise med Gandalf Globetrotters – hvis vi klarer å finne et fornuftig reisemål.

Med vennlig hilsen

Einar

Jacob A. Nøtthellen

Hei OG.

Anna synes det er for mye støv og støy i huset. Selv hører jeg på *country music* uavlatelig. Jeg går i dybden og i bredden, men mest tilbake i tid. Artig hvordan de gamle, før det kom sosiale medier, spilte inn en plate når de hadde kommentarer til en sang, såkalte *answer songs*. (Det var nok vanlig i visse andre musikksjangre også. Apropos svar: Strindberg skrev jo novellen *Ett dockhem*.) *Queen of the house* er en parodi på *King of the road* og en av Ben Colders mange parodier er *Funny how wine sips away*. I de egentlige svarsangene var budskapet det motsatte av det i originallåten som i *I let the stars get in my eyes*, *He'll have to stay* og *Billy, I've got to go to town*. Den sistnevnte er et svar på *Ruby, don't take your love to town*. Andre igjen utfylte eller utvidet originalteksten slik som i *The girl from Saginaw Michigan* og *I'm the girl from Wolverton mountain*. Visste du forresten hvordan det gikk med *A boy named Sue*? Han traff *A girl named Johnny Cash*. De fikk to barn: *The boy was christened Jessica and the girl was christened Earl*. Påfallende mange kvinner sang svar til sanger med mannlige artister, har jeg merket meg. Skimter vi et opprør?

Spania nevnte jeg vel i et tidligere nummer, men der har jeg aldri vært. Så, joda, en av mine favorittlåter er *Never been to Spain*. Flere toppartister, også countryartister, sang den. Hodet mitt er altså stint av countrymusikk, og der er det mye livsvisdom. Jeg mener i tekstene, ikke i mitt hode. — Men når jeg får tenkt meg litt om, en tanke er det der også, og den har jeg kondensert til et ordtak. Beste hilsen JN.

Hybelkaninen og dammråttan

En norsk hybelkanin og en svensk dammråtta slåst. Hvem vinner?

Jeg tenkte først at det blir rått parti. Dammråtta er en råtass og vil lett ta rotta på den søte lille hybelkaninen. Eller kanskje hybelkaninen vil retirere og bøye seg i støvet for overmakten.

Men så kom jeg til å tenke på en svenske som var gjest hos Skavlan. Da han fikk høre at dammråtta heter hybelkanin på norsk, sa han noe slikt som at det låter ju næstan trevligt. Så da blir vel de ekte svenske dammråttorna likvidert fortløpende. De koselige norske hybelkaninene får derimot tid til å vokse seg digre. Dermed vil jo hybelkaninen vinne over dammråttan. Den er i en høyere vektklasse.

Ut fra egen erfaring kom jeg fram til et ordtak:

Når du har fått bedre utsikt fra stuevinduet, er det på tide å støvsuge.

I svensk versjon kunne det bli omtrent slik:

När utsikten från fönstret i vardagsrummet har blivit bättre, är det dags att dammsuga.

Om svenskene fatter poenget her, kan det bero på at dammråttorna formerer seg like raskt som hybelkaninene, eller at dammråttorna rotter seg sammen foran vinduet. Og kanskje er dammråttorna store nok til å vinne over hybelkaninene likevel...

Her er det sikkert mye for forskerne å ta tak i.

Jacob Nøtthellen

John. O. Ottestad

Kjære Olav,

Marbella 18. april 2018

Etter flere års gjensidig taushet gjør jeg nå et ensidig forsøk på å gjenopprette kontakten med deg. Hvordan har du det gamle ørn ??? Hører jeg snart noe fra deg ???

Jeg har det bra !

De siste 9 år har jeg levd i lykkelig samboerskap med Chona på Hamar. En krevende partner, som det er vel verd å forflytte seg til. Med 35 års erfaring fra psykiatrisk helsevern er hun vel skikket til å håndtere meg på den måte jeg til enhver tid måtte fortjene.

I tillegg til Chona (50% kinesisk, 25% filippinsk og 25% spansk) har jeg tre norske døtre, 4 barnebarn (hvorav to adoptert fra Chile), tre svigersønner (hvorav en fra New Zealand), to norske «bonussønner» og ett «bonusbarnebarn», som alle ser ut til å trives i storfamilien vår. Når både Chona og jeg nå er fri til å flytte på oss trekker vi nok sørover til Oslo-området hvor barna og barnebarna holder til.

Mitt yrkesaktive liv trappes kontrollert ned. Jeg pensjonerte meg fra Hydro da jeg gikk ut av konsernledelsen i 2009. Deretter har jeg hatt noen oppdrag for Hydro, blant annet utskilling og klargjøring av Herøya Industripark AS og Herøya Nett AS for salg. Jeg har hatt rollen som arbeidende styreleder i selskapene. Herøya Industripark ble solgt til Oslo Pensjonsforsikring og Herøya Nett til Yara. Med det fikk begge selskapene gode og langsiktige eiere, og jeg avsluttet dermed mitt engasjement for Hydro sist høst.

Jeg har nå kun tre eksterne verv. Jeg sitter i Gjensidige Forsikrings valgkomite, er styreleder i Dimension10 AS og styremedlem i det svenske selskapet HepoTherm AB. Av disse er det Dimension10 som tar mest tid. Selskapet, som ble startet av min svigersønn Christer Andre, utvikler software for samarbeide i virtual reality. Over det siste året har vi fått et titalls betalende industrielle kunder, nye kunder melder seg uoppfordret, og vi er på rask veg inn i neste finansieringsrunde. Min rolle blir å bidra til at ungdommen bevarer sinnsroen og at vi treffer veloverveide forretningsmessige og finansielle beslutninger – så får vi se hvordan det går. Styreengasjementet i HepoTherm AB, hvor jeg er 50% eier, er inntil videre lite arbeidskrevende. Selskapet forvalter en 6 prosent eierinteresse i et amerikansk selskap som utvikler medisinsk teknologi. I likhet med Dimension10 kan det bli verd ganske mye - eller null. Naturens stokastiske prosesser blir utslagsgivende.

Ja Olav, nå sitter jeg i Marbella, ser utover Middelhavet, og minnes tidligere bragder sammen med deg og dine komponenter. Vi kjøpte for fem år siden en leilighet her, hvor vi tilbringer 1-2 måneder hver vår og høst. Hele sommerferien okkuperes stedet av barn og barnebarn, så vi kjører med høyt belegg. Den lyse årstiden tilbringer Chona og jeg helst i Norge. Vinteren er gjenstand for forhandlinger, hvor varmesøkende Chona tidvis får det som hun vil. Men i morgen flyr vi sammen med svalene igjen nordover.

Dette ble til slutt en A4-side, som foreskrevet av selvbestaltet høyere makt. Dermed slipper jeg kanskje denne gang ondsinnet uthenging på blogger, vegger, twitter eller i andre offentlige rom.

Med ærbødig hilsen
Din Komponent

John «Ottis»

Rolf N. Pettersen

Kjære Olav og alle R&B-ere

Først en stor honnør til Kjetill som enda en gang påtar seg å få samlet i hop info fra alle R&B-ere! Jeg har nå lest gjennom 2013-versjon av R&B tidende igjen. Det er utrolig artig lesning. Og den R&B-boken som ble gitt ut for noen år siden fortjener å få stor kulturhistorisk betydning, Den er totalt sett en fascinerende beskrivelse av **SELVE LIVET** for siv.inger i 68-generasjonen. Skrevet i et særeget og mangslungig formspråk.

Jeg har vært pensjonist en god stund, og nyter det. Det er en ren luksustilværelse, i hvert fall så lenge helsen er intakt. Tenk å kunne styre sin egen tid fullstendig, f.eks. gå på turer når det er fint vær, og ikke måtte vente til helgen når regnet kommer.

Jeg er svært takknemlig for å være frisk nå, men fikk et mindre hjerteinfarkt i 2014, under skitur på Geilo i påsken. Noen få kuldegrader, liten kuling i mot. Klassisk risikosituasjon for infarkt, nesten på nivå med snømåking, ifølge legene. Den positive med denne hendelsen var rehabiliteringsopplegget i regi av Haukeland Sykehus. Her erfarte jeg, som i alle år har sverget kun til trening i motbakker (Stoltzkleiven - for de innvidde), at variert innendørs trening med hopp og sprett, spinning, slynge og vekttrening er veldig effektivt og til og med gøy. Så nå går jeg regelmessig på treningssenter.

Jeg og Britt bor fortsatt samme sted i Bergen. Vi liker begge å gå på tur. De to siste årene har vi hatt sommerturer på Hardangervidda. I fjor gikk vi fra Dyranut til Rjukan, en 5 dagers tur.

Vi har nå 5 barnebarn i alderen 3 – 11 år. De bor alle i Bergen, og vi ser dem ofte. Gøy å følge med på deres oppadgående utvikling, i forhold til min naturlig nedadgående trend. Noen typiske observasjoner:

Øvelse	Break-even alder, der barnebarn slår gamlefar
A. Huskespillet MEMO	6 år
B. Sjakk	Her holder jeg fortsatt stand. Tipper break even blir 12-13 år
C. Fotballtriksing	9 år
D. 100 meter flat skisprint	11 år
E. Utforbakke på langrennsski	Jeg er suveren !

Når det gjelder punkt E, fikk jeg spørsmål av 11-åringen om hvorfor jeg slo ham så grundig. Jeg svarte, på nivå 1, at det er fordi jeg er så stor og tung. For egen hånd har jeg i ettertid frisket opp litt fysikk og prøvd å sammenfatte dette, på nivå 2, i en formel med helningsvinkel, tyngdekraft, friksjon og luftmotstand. Så fjern er fysikken blitt for meg at dette ikke var elementært. Hadde jeg vært mer utholdende, kunne jeg kanskje ha perfektionert dette til en liten artikkel ala Jacob Andreas sitt morsomme og imponerende verk. I samme forbindelse har jeg funnet mye mer avanserte svar på både nivå 3 og 4. Sistnevnte er det jo mye forskning på, både på luftmotstand og ikke minst skigli.

Jeg er optimistisk når det gjelder de nære ting, familie mm. Men dessverre ikke når det gjelder det store bildet her i verden. World democracy index viser tydelig trenden med svekkelse av demokratier og økning av autoritære styreformer. I 2015 var det kun 20 land som ble regnet som fullstendige demokratier, og kun 8,9 % av verdens befolkning levde her. Alminneliggjøring av løgn, og splitt-og-hersk strategier hos toppolitikere. Fake news. Makten og skattesnytingen til internasjonale konsern. Akselererende konsentrasjon av verdens samlede formue på stadig færre personer. Migrasjonsbølger. Den vidunderlige teknologiens bakside. Når vil (krigs)roboter kunne reprodusere og forbedre seg selv? Personvernets sammenbrudd i internettalderen. Så har vi klima- og miljøutfordringene. Jeg tror at alt dette henger sammen. Men hvordan? Vi trenger en **Theory of all things** også på dette feltet. Så her er nok å jobbe med, for pensjonister og andre.

Lenge leve Olav Graathun! Mvh, Rolf

Aasbjørn Pålshaugen

Hei til Olav og hans menn!

Dagene flyr etter en meget hyggelig og vellykket samling i gamle studenterby og gjensyn med 17 aldrende, men like ungdommelige medstudenter jeg knapt har truffet, eller snakket med på 45 år. Så etter å ha vært programhelt i forrige utgave er det nå bare å kaste seg rundt for å rekke Kjetills frist for bidrag til nok en utgave av R&B tidene.

Nok om det!

I mitt forrige bidrag kunne jeg melde at yngstemann Marius var 15 og gikk siste året på ungdomsskolen. Nå har eldste barnebarnet, Hauk, nettopp blitt 13 år og skal begynne på ungdomsskolen til høsten så årene flyr avgårde.....

Men for å starte med oss eldste i den nære familien, for det er vi faktisk etter at foreldre og eldre søsken på begge sider er døde for flere år tilbake. Toril og jeg er imidlertid fortsatt godt gift og har nå gått over i pensjonistenes rekke, selv om jeg fortsatt holder litt i jobbsnøret på såkalte «pensjonistvilkår» - en grei måte å trappe av 42 år som ansatt i Gjøvik kommune på forresten. Etter forrige «rapport» ble det 8 år som skolesjef, før jeg i 2000 gikk inn i en nyopprettet stilling som kommunalsjef, plassert i rådmannens ledergruppe, hvor jeg hovedsakelig har hatt ansvar for og jobbet med div større kommunale og interkommunale prosjekter og utviklingsoppgaver. Bosted og adresse har imidlertid vært uforandret de siste 20 årene, forskjellen er at vi nå igjen er nær nabo til NTNU etter at høgskolene i Gjøvik og Ålesund (dog mot Kjetills vilje!?!) kom inn under NTNU-paraplyen.

Når det gjelder de tre barna som etter hvert er godt voksne, har fullførte Lone en master i Dublin i 2003, men like viktig var vel at hun fikk med Kevin, en hyggelig ire, tilbake til Norge. Dette har til besteforeldrenes store hygge og glede, resultert i 2 flotte gutter, Hauk på 13 og Stellan på 8. Hun jobber nå i Oslo kommune som Frivillighetskoordinator i byrådens stab.

Kristian, har etter å ha studert Data- og multimedieteknikk ved Høgskolen i Gjøvik, siden år 2000 vært ansatt som designer i Halogen AS, i flg. egenreklamen et av Norges ledende byråer innen tjenestedesign, brukeropplevelser, digitale løsninger og kritiske systemer. Han har imidlertid til tross for(?) jobb i et Oslobasert firma, bosatt seg i Berlin, hvor han sammen med to gode venner på fritida driver [Il Kino](#), en bydelskino, eller «Bar/Cinema/Kafe» - «a home for film lovers» som de presenterer seg som på nett.

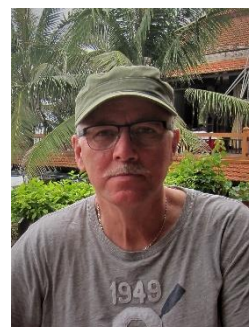
Marius, gjennomførte to KFOR-kontingenter i Makedonia før han studerte økonomi, administrasjon og ledelse ved Høgskolen i Oslo. Han er også bosatt i Oslo og jobber nå som prosjektleder på hovedkontoret til Reitan Convenience Norge. Han er i tillegg til mye annet glad i å lage og spise god mat og sørger bl.a. for hjemmelaget julepølse hver jul i tillegg til mye annet godt.

Så håper vi til tross for alder og noen skavanker både her og der at helsa holder seg inn i pensjonsalderen for oss, men også for dere andre av Olavs menn med «tilbehør». Vi har fortsatt mye ugjort!

Gjøvik, 01.04.18

Med vennlig R&B-hilsen

Aasbjørn Pålshaugen

Jo Sandbu

Livets siste fase - den beste fasen

I vår alder, som regel på vei til pensjonisttilværelsen, er vi nå på vei inn i livets siste fase, som er den beste fasen. Det er stadig mye å glede seg over og sette pris på:

- Familie – kone, eget barn med familie, inkl. ett barnebarn, to bonusbarn med familie, inkl. ett bonusbarnebarn og ett til på vei, som alle har det bra.
- God helse, som gjør man kan holde på med det meste av det man har lyst på
- Manglende økonomisk fattigdom, en viktig bekymring mindre
- God kontakt med flere gode venner, deriblant mange studiekamerater, og med opptil flere barndomsvenner
- Arbeid, som både kan være morsomt og som kan til-passes behov og tid.
- Å bo i et velregulert samfunn, det er lett å glede seg over forutsigbarheten dette gir.
- Mye god musikk å lytte til, favorittene er fortsatt Bach og Beatles. Pluss Leonard Cohen.

Samtidig blir man stadig mer bevisst på at så mange i verden ikke kan glede seg over nettopp slike ting. Verden ser ikke ut til å bevege seg i riktig retning. Ikke alltid lett å vite hva man kan bidra med i positiv retning, stort sett bruker vi i vår rike del av kloden av vår overflod til egen nytelse, uten tanke på langsiktige skadevirkninger. La oss prøve å sløse mindre, spare mer, og satse på å overlate til våre barnebarn en verden som ikke er verre enn den vi selv vokste opp i.

Jo Sandbu
Oslo, 30. april 2018

Gunnar Sletvold

Kjære R&B-ere!

Det er litt underlig å lese mitt bidrag fra fem år tilbake. Det føles som det var skrevet i går. På nyhendefronten har jeg egentlig ikke så mye revolusjonerende å melde om, men det er vel slik det er å være pensjonist, den ene dagen blir nokså lik den andre. I dag er det faktisk på dagen 10 år siden Statoil kastet «gullpakka» på meg.

Som jeg varslet den gang har vi endelig blitt besteforeldre, til Ella og Lars, og det har vært spennende å følge utviklingen deres fra fødselen i Amsterdam via Grefsen til Bekkestua.

Jeg kan fortsatt skryte på meg en årlig høsttur med fysisk anstrengelse. Høyest på den lista står nok en ti dagers tur fra Haukelisetter til Ådneram i Sirdal. Men så ble også vi smittet av internasjonalisering, og syklet et år rundt Limfjorden og før vi året etter la Dolomittene under oss.

Og så har jeg fått levd ut mine ringe musikalske interesser. To ganger har vi vært på Dark Season Blues-festivalen i Longyearbyen sammen med gode venner, og det blir nok flere turer dit.

Jeg har akkurat avsluttet fire år som leder av Statoil Seniorklubb Stavanger, Stasen, med nesten 1000 medlemmer. Det har vært spennende og nokså tidskrevende. Jeg våger å påstå at det ikke er noen pensjonistklubber som har så aktive medlemmer og et mer variert tilbud. Alle pakkertilbudene i Statoil de senere årene har ført med seg mange unge og kravstore pensjonister.

Likevel tilbringer jeg nok fortsatt mest tid på hyttene våre, på Sjusjøen om ettervinteren og på Sørlandet resten av året.

Jeg nevnte sist at jeg driver litt med Lawn Bowling. Vi har gjennom årene spilt det vi ynder å kalle landskamper mot England (i Brighton og i Newcastle) og Skottland (i Aberdeen). I år reiser vi med 24 deltakere til Nord-Irland og Belfast. Vi får nesten alltid sportslig grisebank, men på banketten er vi fullt på høyden!

Hilsen Gunnar

30.04.2018

Morten A. Smeby

Morten Smeby

morten.smeby@gmail.com

Hei!

Mitt liv etter NTH (I meget grove trekk)

Etter NTH fant jeg relativt fort ut at det valget jeg tok i 1968 ikke var det beste, jeg kunne da velge mellom NTH og Handelshøyskolen i Bergen hvor jeg også hadde studieplass og valgte desverre feil. Dette var selvfølgelig en tabbe fra min side, men i 1985 søkte jeg begynte jeg på NHH hvor jeg var utdannet siviløkonom i 1980.

Min første jobb som siviløkonom var ved Rikshospitalet i Oslo hvor jeg ble ansatt som økonomikonsulent høsten 1980. For en nyuddannet siviløkonom var dette en lærerik jobb, men den ble etter hvert for rutinepreget og kjedelig, og jeg valgte derfor å finne noe nytt. Jeg søkte derfor på en tilsvarende jobb ved Aker Sykehus i Oslo, hvor jeg begynte våren 1984. I 1985 ble stillingen som økonomisjef ledig, og jeg søkte og fikk denne høsten samme år. Høsten 1986 kjøpte min samboer og jeg hus på Skarnes, og flyttet dit. I 1988 fikk jeg i tillegg ansvaret for sykehusets EDB avdeling slik at jeg i var sjef for to adeler og i realiteten hadde for to jobber, noe som nok var i overkant, det var mange netter som ble tilbrakt på kontoret... Men jeg mener faktisk at dette var den beste tiden jeg har hatt i yrkeslivet. I 1990 ble det ansatt ny systemsjef og jeg gikk tilbake til en normal arbeidssituasjon. I 1997 valgte jeg å søke en nyopprettet stilling som controller ved sykehuset og jeg fikk denne. Jeg fikk imidlertid samarbeidsproblemer med en nyansatt direktør og i 1998 valgte jeg derfor å søke stilling som controller ved Kongsvinger Sykehus og begynte der høsten samme år. I 1999 søkte jeg stillingen som økonomisjef på sykehuset og fikk denne. Denne jobben hadde jeg inntil høsten 2002 da jeg fikk en hjerneblødning som effektivt satte punktum for min yrkeskarriere. Jeg er imidlertid nå tilnærmet 100% frisk etter dette.

Per E. Sundby

Rapport april 2018

Så langt er vi kommet. Året jeg fyller 70 og avkreves regnskap av kannestøperiet, uavhengig av at jeg blir stadig vanskeligere å støpe om, selv om innslaget av tungmetaller øker. Forrige innslag fra min side var i R&B Tidende 1996, håndskrevet og sannferdig - og derfra og inn går soga såher: Familielivet holder ut og har blitt beriket med 2 barnebarn; Sofie og Oskar - mens arbeidslivet ble beriket med min avgang ved 1.anledning i 2010. Men jeg holder kontakten med konsulentoppdrag dann und sann. Pensjonistlivet fylles lett med skigåing, o-løp, rydding i biblioteket, barnebarn og neglisjering av forfall i hus og hage, kropp og sinn. 1.pri etter AFP var å fullføre reisen til India som T.And. og jeg påbegynte til Afghanistan i 1971.

5 uker i Mumbai, Trankebar (utt. dardangambadi) og Kerala med solstikk og magasjau (mye likt 1971) var allikevel epifanisk 40 år etterpå. Ellers turer til Napoli, Tamanrasset, Tanger, Landslag som regel ryggsekketur. Er billøs og stolt og lever godt med sykkel & tog (litt fly). Vil gjerne rette en stor takk til Olavskapet (vektor) for flott samrørsle i mars og utrettelig initiativ og trusler.

Hils Sonja.

Per Erik Sundby.

Torgeir Svinning

From: Torgeir Svinning [mailto:torgeir@svinning.com]

Sent: Saturday, April 28, 2018 9:20 AM

To: Kjetill Østgaard

Subject: Til Olav i 2018

Egentlig litt kjedelig, men bortsett fra at alt og alle har blitt 5 år eldre, har det ikke skjedd så store endringer siden sist:

- Jeg har fremdeles ikke tatt til fornuften, og sluttet å jobbe, men det må vel skje snart
- Samme arbeidsplass og ansvarsområde. I likhet med mange andre offshorerederier har vi vært gjennom en tøff periode, men har overlevd, og er p.t. i god form
- Helsa er "god", og formen grei nok til å opprettholde en viss aktivitet med fotturer, ski og sykkel
- Eneste endringen på privaten, er at vi har bygd ny hytte på den samme tomte der vi allerede har hatt en i 30 år. Litt mer komfort ved inngangen til pensjonisttilværelsen kan være en god ting.

Bildene nedenfor er en situasjonsrapport fra i dag, lett snøvær, og våren sliter med å feste grepet. Det andre er fra sist påske.

Hilsen
Torgeir

Per. S. Teigen

Innspill til R&B Tidende

Per Teigen

I en alder av 69 år kan det selvfølgelig være fristende å foreta en «oppsummering», 50 år etter russetiden og 45 år etter innlevert diplom på NTH. Dette vil imidlertid ta alt for mye tid og plass. Alternativet er en enkel beskrivelse av nåværende livssituasjon, med noen raske tilbakeblikk:

Arbeid: Pensjonist siden fylte 67 år, etter ca. 31 år i Statoils forskningsavdeling. Dette var ikke helt frivillig, men heller ikke særlig dramatisk. Noen måneder etter at jeg sluttet ble selskapets pensjonsalder endret fra 67 til 70 år, etter pålegg fra myndighetene.

Ville jeg ha jobbet lenger hvis muligheten hadde bydd seg? Ikke godt å si, men i dag savner jeg i alle fall ikke jobben. Når jeg tenker tilbake var det ikke mye jeg fikk med meg ut av selskapet heller, bortsett fra telefonnummeret og pensjonen -- det er veldig godt å være pensjonist!

Sivilstatus: Gift de siste 39 årene med Marianne. 3 barn, hvorav 2 medisinere og en fysiker. 5 barnebarn i alderen 0 til 6 år. Forhåpentligvis stopper det ikke der. Jeg har hatt mye glede av barnebarna, og nå har jeg også tid og anledning til å være sammen med dem.

Helse: Rimelig god så langt i livet. Hadde en øyeoperasjon for noen år siden. Det var en påminnelse om at en ikke kan ta noe for gitt, og at en er i en fase av livet der uønskede endringer kan komme brått og uventet, og med stor konsekvens.

Interesser/aktiviteter: Friluftsliv kommer nok ut som nummer 1. Når været tillater det bruker jeg mye tid i Bymarka eller på hyttetur, ofte sammen med ett eller flere barnebarn (foreldrene befinner seg i «tidsklemma»). På lengre reiser utenlands er alltid kona med. Jeg har sluttet med løping.

Deltar også en del i frivillige aktiviteter. Var leder av Trondheim Friidrett i 11 år. Det tok mye tid, men det har også gitt mange gode minner og noen nye venner. Er fortsatt aktiv som kretsdommer og forbundsdommer i friidrett. Noen andre gamle interesser dyrkes fortsatt med ujevne mellomrom (matematikk, fysikk), og noen nye har kommet til (historie, teologi).

Sosialt liv utenfor familien: Lite kontakt med tidligere kolleger (med et par hederlige unntak), men hvis jeg treffer en av de gamle kollegene slår jeg som regel av en prat. Ellers trives jeg veldig godt med gamle studiekamerater. Vi er en hard kjerne av R&B'ere i Trondheim som treffes ganske ofte. Det setter jeg umåtelig pris på.

Et tips på tampen, i all beskjedenhet: Hvis det ikke blir flere vitenskapelige turer i Olavs ånd, kan vi jo gjøre «come back» i nyoppståtte Olavsstafetten om et par år. Denne arrangeres nå 1. mai, og har, som i gamle dager, en klasse for lag utenfor friidrettsforbundet. Med et 7-manns lag med samlet alder på bortimot 500 år får vi garantert full pressedekning i Adressa. I år (2018) deltok 130 lag.

Magne Tørhaug

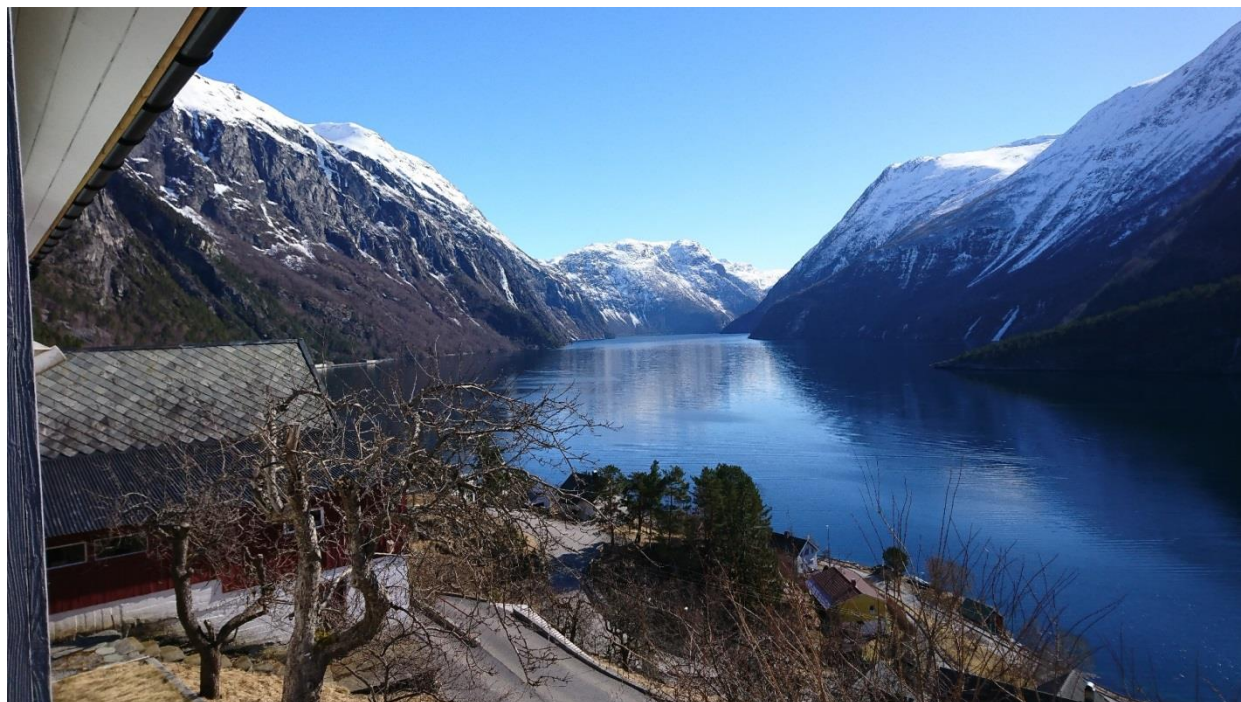
Hei alle,

Takk for sist til alle som var på jubileumsfest i Trondheim!

Statusrapport fra meg: Er pensjonist på andre året. Bruker tida sammen med min fru på to barnebarn og alt det andre vanlige. Prøver å holde formen gjennom fjellturer og trening. Leser mest historie (har to statsvitere i familien som forer meg med bøker) og har også tatt opp igjen noen gamle tema fra NTH.

Litt business blir det også - deltar i et entreprenørfirma i Steinkjer som bygger kraftlinjer. Det holder inntrøndersken ved like.

M

PS God påske, Kjetill! Bilde viser fjorden innover mot Tafjord.

M

Erik Valevatn

Den 9. oktober 2018 ringer jeg (red.) endelig, og får en lang og hyggelig prat med Marie Valevatn, og en kort og enda hyggeligere med Erik! Han blir så glad og hilser til alle!

Og Marie forteller:

Erik har framskreden Alzheimer, men han bor hjemme og er fysisk i god form. Han trener jevnlig svømming og de går turer sammen. De har ingen barn, men de har hverandre. Nå planlegger de langtur til hennes fødeby Hong Kong, med avreise 22 oktober. Det blir en spennende, stor og krevende ekspedisjon!

Som kineser har hun aldri lært å lese skrift med latinske bokstaver. Erik klarer heller ikke lese lenger. Men han vil gjerne prate! Så alle som vil, ring gjerne Maries nr. 907 95 579 og be om en prat med Erik!

Her ser du begge, i følge Eriks siste registrerte sprell på Facebook, inkludert parykkprøving:

Erik Valevatn

7. januar 2012 ·

I have turned into an old Chinese. And that is not a laughing matter! Just look:

Kjetil Vatn

Kjetil Vatn
Okkenhaugsvn. 21
7604 Levanger
Kjetil.vatn@ntebb.no
Tlf 900 88 794

Til alle Ólavs disipler.

Dette minner meg om det vi før kalte selvangivelse. Man skulle på tro og ære fortelle noen andre om hva man hadde gjort. Nå også overfor deg – O Store - Ólav.

Visse ting har endret seg, andre ikke, siden siste rapport. Det som ikke har endret seg er bl.a. at jeg har samme ektefelle (Astri) og bor i samme hus som før, i Levanger. Vi har faktisk også samme bil som for fire år siden.

Som for de fleste andre, så får jeg nå lønnen fra et annet sted enn da. NAV sender penger til meg månedlig, pluss at en del tilleggspensjon kommer fra et forsikringsselskap. Vi pensjonerte oss begge to i 2014. Da hadde jeg lovet Astri at vi skulle besøke noen av de stedene jeg hadde sett gjennom et drosjevindu på jobbreisen, slik at hun kunne se det og jeg kunne ta bedre tid til å oppleve stedene. Vi tok oss en 2-3 måneders tur og startet med California, leide bil i San Fransisco og kjørte kystveien ned til San Diego, før vi leverte bilen i LA og fløy ut i Stillehavet. Der tilbragte vi et par uker på Cook Islands (Lars Ø var der en god del år før oss). På Aitutaki var vi enige om at nærmere Paradis kunne vi ikke komme i levende live, se bildet. Etter det gikk turen til New Zealand (både Nord- og Sørøya), videre til Sydney, Melbourne (og litt vestover Great Ocean Road), Tasmania og Sydney/Blue Mountains (mye leiebil Down Under), før vi avsluttet med Kuala Lumpur og Singapore. Mye å se og oppleve, og bra med lokal vin flere steder. I Marlborough-området foregikk vinturen på sykkel. Litt slitsomt i varmen.

Hele prosjektet passet godt inn i vårt felles motto: «Ha det artig mens man har helse til det!» Vi anvender det ganske ofte. Så dere skjønner derfor at helsen faktisk har holdt seg brukbart. Noen diagnoser bør man likevel ha, hvis ikke er det på tide å skifte fastlege. Men det er mulig jeg kunne vært litt mer fysisk aktiv, men fastlegen har altså så langt holdt det meste i sjakk.

Vi prøver å anvende overskuddslikviditet til å reise. I vinter har det faktisk blitt to sykkelreiser. Først var vi på Cuba et par uker, der ble det vel 25-30 mil sykling, for det meste på landsbygda. Det var tydelig at handelsblokaden fortsatt fungerer, for der var det ikke mye synlig overskuddslikviditet. Men smilende og vennlige folk. Che og Fidel var fortsatt godt synliggjort, og det virket temmelig ektefølt. Tur nr.2 gikk i Nederland.

Jeg har sørget for å ha noen frivillige aktiviteter for å holde meg skjerpet på en del gamle ferdigheter, så jeg stabler tall (fører regnskap) for både båtforening og en O-klubb (Frol IL – gjør det ofte godt i «Champions League» for o-løpere, Jukolastafetten i Finland – topp ti av ca. 2000 lag flere år). Dessuten er jeg aktiv i et såkalt seniorforum, hvor vi finner aktiviteter av alle slag. Neste uke kommer f.eks. Knut Jørgen Røed Ødegaard for å holde foredrag. Da jeg sluttet lopte jeg meg selv ikke å arbeide mer, men jeg har hjulpet en i familien i hans gründervirksomhet (et nytt konsept for å smøre svingskive på semi-trailere), hvor vi har funnet en stor partner til markedsføring og distribusjon av varene. Med pris inn=ca.50 kr/kg og pris ut ca.200, og 100-200 tonn realistisk markedsandel kan gutten bli rik.

Vi har brukt litt reiselikviditet til å gi oss bobil-livet i vold, og skalerer heller ned båtstørrelsen. Vi ønsker å se landet fra en annen side. Så vi får holde på ennå mens helsen er grei. Tvi-tvi!

Med aller beste hilsen

Kjetil (enkelt-I)

Arne Venstad

Kjære Olavs venner!

Her er en liten livsanskuelse fra meg i mitt 69. år.

Jeg har mange ting å glede meg over. Først og fremst står familien min. Sammen med kona Marit har jeg en sønn og ei datter, som begge har skikket seg svært bra. Vi har også fått to barnebarn som vi har jevnlig samvær med. Vi har mange gode opplevelser sammen i hele familien, både heime og på turer. Har også glede av gode venner utover den nære familien.

Jeg jobber fortsatt full stilling ved NTNUs IT-avdeling. Trives godt med å arbeide sammen med yngre og flinke kolleger, og føler fortsatt at det er morsomt å lære om nye teknologier som stadig dukker opp, og å være med å lage løsninger som etterspørres.

Når det gjelder fysikken, har nok jeg hatt større nytte/glede av den, enn den har hatt av meg. Å forstå naturen og omgivelsene basert på grunnleggende fysiske prinsipper syns jeg er viktig og fint.

Jeg kan ikke skryte av noen stor akademisk karriere. Jeg har heller ikke samlet meg så mye gods og gull. I den store sammenhengen føler jeg meg likevel privilegert, og syns jeg har hatt et godt liv. Jeg har fått reise og oppleve ting så mye jeg har ønsket. F.eks. var det en opplevelse å få komme inn i Keops-pyramiden, eller å stå med en fot på den europeiske og den andre på den amerikanske kontinentalplata på Thingvellir på Island.

Jeg har holdt meg i rimelig god form ved å sykle, gå på ski og på beina. Vi i Trondheim er heldige som har Bymarka og Strindamarka i sykkel-/gangavstand fra der vi bor. Jeg har blitt godt kjent i marka gjennom tur-orientering, en flott aktivitet.

Med full jobb og familie har ikke behovet for andre hobbyaktiviteter vært så stort. Jeg har likevel hatt glede av å lære meg øl-brygging. Har faktisk fått skryt (ikke bare av høflighet tror jeg) av mitt heimelaga øl. Det er også godt å kunne ta seg et glass øl med god samvittighet f.eks. etter en tur i marka.

Så er det noen skyer på himmelen. En uheldig mutasjon i genene mine er en utfordring. Det har ført til at jeg har hatt en del kontakt med helsevesenet vårt i det siste. Jeg er glad jeg bor i Norge og har tilgang til hjelp og støtte fra et fantastisk flott helsevesen og personale på St. Olav. Dette har vel blitt til gjennom den solidaritetspolitikken vi har hatt i dette landet. Er nok litt bekymret for hvor lenge vi får beholde dette med dagens trender i samfunnet og politikken.

Det er mulig det er et sjølbdrag, men jeg føler at jeg har blitt litt klokere med åra!

Vennlig hilsen

Arne

Lars Øberg

Oslo, april 2018

Kjære Olavs menn!

Takk for hyggelig møte med mange av dere da Nabla feiret sitt 75-års jubileum i vinter. Det ble et forrykende opplegg over mange dager i Trondheim. Det var moro å være tilstede og føle på den gode stemningen. Hos Nabla var det høylytt enighet om at Fys-Matt er best – også når det gjelder fest. Det var noe roligere på R&B- banketten. Nabla hadde ungdommen døpt om til Naaa'bla – ikke bra!

Som pensjonist har jeg jo god tid til å dra på slike tilstelninger. Det er moro å se at Olavsgutane fortsatt finner glede i samværet med gjengen som møttes for første gang for 50 år siden. Lekene våre bærer jo preg av noen slitte knær, men iveren rundt stikkeastinga er like stor som før. Nesten som da vi laget uketog i 69. Morro!

Pensjonist, ja, men overgangen er myk. Jeg har fortsatt eget firma og kontor i hagen, og er mye der. Etter at vi solgte Iplast for snart 20 år siden har jeg vært engasjert i en rekke selskaper, som leder på utlån, rådgiver, i diverse styrer - eller bare som investor. Noe har gått skeis, noe bra og mye sånn passe. Det henger fortsatt igjen noen investeringer og en håndfull styreengasjementer – passe mye til å føle at etterspørselen etter mine tjenester ikke helt er visnet ut. Det ville nok vært tungt å bære.

Anne er lærer og arbeider fortsatt noen dager i uka på Snarøya Skole så det er greit å ha kontoret som sturebu når det ikke er annet å ta seg til. Vi er mye på hytta på Beitostølen – et eldorado for oss friluftinteresserte både sommer og vinter. Det blir mange turer til fiskebua vi leier ved Bygdin. Der legger vi ned rakfisk og rypemiddag blir det stort sett hvert år. De fleste rypene kommer forresten fra Skorovatn i Namskogan kommune, hvor jeg hver høst jakter en uke med storfamilien min.

Jeg fikk aldri gehør for ingeniørstudier hos podene, så begge avkommene er NHH-ere. Nye generasjoner venter vi fortsatt på. I mens padler jeg mye – for det meste på Oslofjorden. Det gir god mosjon og mange fine naturopplevelser selv tett på hovedstaden.

Vi liker oss på Korsika. Har et sted der som vi leier. Det er en fantastisk øy som har gitt oss mye glede. Ikke bare er det flotte strender og rent vann, men det er også skoger og fjell og mange turmuligheter. Var forresten i Piemonte i høst. Jeg er interessert i vin og elsker Nebbiolo-druen. En blir jo i godt humør av god vin – i dobbel forstand.

Helsen er vel sånn gjennomsnittlig bra. Prøver å trimme litt. Sykler i kjelleren og går mye på ski, men vekta er som lakseprisene – opp, opp.

Hilsen fra Lars

Bygdin med
Torfinnstind
over hyttetaket

Kjetill Østgaard

Kjære Olav!

Nå går åra svært fort. Det var jo som i går. Oppdatering:

Pål min gode sønn har vært død i snart 7 år. Det var i Odessa, en måned før Utøya. Det er lenge siden, men. Det er noe når Dire Straits spiller *And though they did hurt me, In the fear and alarm, You did not desert me, My brother in Arms.*

Elisabeth ex. Jorunn min gode datter som Einar Nødtvedt babysatt i 1971 blomstrer fortsatt, behandler sakser for Trondheim Kommune og leder og er sin egen folkebevegelse Bevar Høyskoleparken <https://www.facebook.com/groups/683318901837035/> i kamp med den fæle rektor Bovim og NTNU. Stå på krava.

Turi ex. ektefelle nå bare kjæreste har vært gjennom tøffe år med kreftbehandling og ettervirkninger. Det ser bra ut så langt. Nå flytter hun ut av vårt engang felles bosted på Nardo til noe mer lettvtint på Vegamot. Særbolivet fortsetter med felles ferier, felles Sølvsuper 2 abonnement på Symf.ork. i Olavshallen, og ekskursionsjoner til Operaen i Oslo til møtes med Turid og Einar N et par ganger i året.

Selv fylte jeg 70 i januar og ble dermed tvangspensjonert av NTNU. Mistet kontoret, men fortsetter som

professor emeritus med basis i bøttekott i kjelleren. Har bare jobba 20 % de siste åra i allefall, så overgangen arbeidsmessig er ikke så stor. Seminaransvarlig for Institutt for bioteknologi og matvitenskap som det nå heter, og steller ACMS faggruppas møter og heimeside.

Hedda barnebarn er familiens sol og store glede. Har blitt 23 og studerer marinbiologi i Bergen, det blir hovedfag på sildas seksualliv; driver høst- og vårgytende på og har seg hver for seg eller er der tjutriksende overløpere? Innimellom har hun enda tid til fjellturer med morfar: 2017 tok vi Den Store Kanoturen over Hardangervidda! Dvs. Kvenno/Kvennavassdraget på en uke fra Holmavatn innafor Røldal til Møsvatn nesten ved Rjukan, med avstikker innom Litlos. Fantastisk!

Elles driv eg og skriv. Fag og ufag. På nynorsk sjølvsgagt.

Publiserte arbeid hittil 2018.

«Livet på Mars – før eller seinare». Sakprosa. Naturen Nr. 1 2018, s. 11 – 19.

Publiserte arbeid 2017:

«Vår historiske bruk av tang og tare», med Mentz Indergaard. Sakprosa. Naturen Nr. 5 2017, s 195-206.

«I bardommens rike». Novelle. Jul Trøndelag 2017.

«Uro. Eg var der IV: Fredag 7. juni 1968». Novelle. Stemmer Nr. 1 2017, s. 16-17.

«Dunkirk Joe». Historisk essay. MilitærHistorie Nr. 2 2017, s. 32-40.

Publiserte arbeid 2016:

«Søvnlaus i Trondheim» i utdrag, 4 petitar; Gatemagasinet Sorgenfri Juleboka 2016, s. 76-93. VI: «Satan over Stavne», XI: «Avlat», XIII: «Lotus», XV: «Alien abduction».

«Flukt». Novelle. Stemmer Nr. 2 2016, s. 53.

«Nye tider. Ny tale (Grunnlause politikarar)». Lesarbrev. Dag og Tid 27. mai 2016.

«The long and winding road»:

ADRESSELISTE:

Adresselisten nedenfor er sist oppdatert i oktober 2018. Hvis du finner feil eller mangler ved egen eller andres innførsel, gi beskjed til: olav.graathun@nabla.ntnu.no eller einat@nordtvedt.no.

En gang i tiden var vi 48, i følge studiekatalogen 1968. Noen fant alternative studier. Listen nedenfor inneholder 40 navn, hvorav 5 dessverre er døde.

Terje Andersen

Bostedsadresse: Ullern Alle 119, 0381 Oslo - tlf 22 52 41 55 / 951 78 540
e-post: tera7987@gmail.com / e-post jb: andter@banenor.no (midlertidig)

Ulf J. A. Bohman

Bostedsadresse: Huldreveien 2B, 0781 Oslo - tlf 22 14 48 08
Jobbadresse: Oslo Finerfabrikk AS P.O.Box 164 Kjelsås, 0411 Oslo - tlf 23 00 61 60
e-post: ulf@oslofiner.no Web: www.oslofiner.no

Arild Botne

Arild døde dessverre for mange år siden.

Erik Boye

Bostedsadresse: Kvernveien 7 B, 0383 Oslo - tlf 454 75 204 / 22 50 21 94
Jobbadresse: Inst. for kreftforskning Montebello, 0310 Oslo - tlf 22 78 19 81 / fax 22 93 42 70
e-post: Erik.boyev@vikenfiber.no e-post jb: eboye@rr-research.no

Aksel Mehus Brekke

Bostedsadresse: Tolgegata 7, 5522 Haugesund – tlf 907 57 279
Jobbadresse: Arkitektkontoret Brekke Helgeland Brekke AS, Postboks 29, 5501 Haugesund
e-post: a.m.brekke@abhb.no

Johannes Bremer

Johannes døde dessverre januar 2003.

John I. Brungot

Bostedsadresse: Labråteveien 8, 1454 Fagerstrand - tlf 66 91 30 58 / mob 990 21 433
Jobbadresse: WaveGas AS + samme –
e-post: johbru@online.no

Tore Bye

Bostedsadresse: Prost Castbergs v 10, 7016 Trondheim - tlf 73 93 10 24 / mob 917 01 647
e-post: torbye75@gmail.com

Erik Dahl

Bostedsadresse: Ranheimsfjæra 71, 7055 Ranheim - tlf 90 16 42 39
e-post: erik@dromsmia.no Web: <http://www.dromsmia.no/>

Peer Dalberg

Peer døde dessverre 22. august 2018.

Magnar Dalland

Bostedsadresse: Fingzies Place, EH6 8AW Edinburgh, Scotland - tlf +44 131 467 7749
e-post: magnar@headlandarchaeology.com.

Guttorm Endrestøl

Bostedsadresse: Prost Petersens vei 77, 2020 Skedsmokorset - tlf 4669 5862

Jobbadresse: Institutt for Energiteknikk IFE - tlf 638 06 217

e-post: guttorm.endrestol@gmail.no.

Leif-Runar Forsth

Bostedsadresse: Odvar Solbergs vei 170, 0973 Oslo - tlf 22 10 74 44

Jobbadresse: IPO AS, Postboks 28 Grorud, 0905 Oslo - tlf 22 16 09 82 / fax 22 16 48 37 e-post:

ipo@ipo.no , aqforlag@online.no Web: www.ipo.no www.kreativtnorge.no www.hurtiglesing.no

Even Førland

Even døde dessverre september 2015.

Håkon Helland

Bostedsadresse: Øvre Kirkebirkeland 80, 5227 Nesttun - tlf 934 25 296

e-post: helland.hakon@gmail.com

Svein E. Hjelmtvedt

Bostedsadresse: Konglefare 9, 3500 Hønefoss - tlf 32 12 33 93

e-post: sveinhjelmtvedt@hotmail.com

Wiggo H. Holm

Bostedsadresse: Havneveien 15, 4056 Tananger - tlf 51 69 96 25 / mob 975 52 405

Jobbadresse: ConocoPhillips Norway AS, Postboks 220, 4056 Tananger - tlf 52 02 19 43

e-post: wiggo.holm@conocophillips.com

Atle Honne

Bostedsadresse: Dragonstien 16 A, 1062 Oslo - mob 930 59 286

Jobbadresse: SINTEF Digital Forskn.v.1, boks 124 Blindern, 0314 Oslo - mob 930 59 286

e-post: atle.honne@sintef.no

Steinar Huse

Bostedsadresse: Åmothelliga 4F, 2008 Fjerdingby - tlf 63 83 94 10

e-post: s-magnhu@online.no

Peter Klaveness

Bostedsadresse: Nedre Movei 27, 1450 Nesoddtangen - tlf 66 91 51 06 / mob 400 35 349

Jobbadresse Multiconsult ASA, Nedre Skøyen Vei 2, 0276 Oslo - tlf 479 27 477

e-post: pklaveness@gmail.com e-post jb: peter.klaveness@multiconsult.no

Øystein Larsen

Bostedsadresse: Hellerudvn. 23 H, 0672 Oslo - tlf 900 84 187

e-post: oystein98@gmail.com

Dagfinn Løvhaug

Dagfinn døde dessverre plutselig 17. juli 2009.

Arvid Næss

Bostedsadresse: Nedre allé 5, 7030 Trondheim - tlf 73 51 11 80 / mob 995 38 350

Jobbadresse: Institutt for matematiske fag NTNU A. Getz vei 1, 7491 Trondheim - tlf 73 59 70 53 /

fax 73 59 35 24 e-post: arvid.naess@ntnu.no Web: <http://www.math.ntnu.no/~arvidn/>

Einar Nødtvedt

Bostedsadresse: Skogtunet 12, 1320 Stabekk - mob 900 24 775

e-post: einodetv@online.no

Jacob A. Nøtthellen

Bostedsadresse: Hartmanns vei 30B, 0284 Oslo - tlf 412 35 423

e-post: jacon@hotmail.no

John O. Ottestad

Bostedsadresse: Mabel Sandbergs veg 4, 2315 Hamar - tlf +47 906 15 094

e-post: john.ottestad@gmail.com

Rolf N. Pettersen

Bostedsadresse: Kolåshøyen 72, 5135 Flaktveit - tlf 5518 3409 / mob 958 35 355

e-post: rol-pet@online.no

Aasbjørn Pålshaugen

Bostedsadr.: Edvard Griegs gt. 17, 2815 Gjøvik - mob 908 99 241

Jobbadresse: Gjøvik kommune, Postboks 39, 2801 Gjøvik

e-post: aasbjorn.palshaugen@gmail.com

Jo Sandbu

Bostedsadresse: Solåsveien 25B, 0671 Oslo - tlf 908 52 002

Jobbadresse: Jo Sandbu Clinical Research AS - samme adr. – - og tlf / fax 21 69 66 16

e-post: sandbu@start.no

Gunnar Sletvold

Bostedsadresse: Lektor Mosgrens gate 33, 4022 Stavanger - tlf 51 55 92 72

e-post: gusletvo@online.no

Morten A. Smeby

Bostedsadresse: Kløverveien 4, 2100 Skarnes - tlf 926 09 246

e-post: morten.smeby@gmail.com

Per E. Sundby

Bostedsadresse: Guttorms gt. 10, 7030 Trondheim - tlf 51 68 29 73

Jobbadresse: Trondhjems Kunstforening, Bispegata 7 B, 7013 Trondheim - tlf 73 52 66 71 / fax 73

51 22 33 e-post: periksu@gmail.com

Torgeir Svinning

Bostedsadresse: Tyholt Alle 3 , 7052 Trondheim - tlf 73 51 04 48 / mob 930 03 677

Jobbadresse: Boa Offshore AS, Strandv. 43, 7067 Trondheim - tlf 73 99 11 83 / fax 73 99 11 98

e-post: torgeir@svinning.com

Per S. Teigen

Bostedsadresse: Tyholtveien 56 , 7015 Trondheim - tlf 73 53 14 76 / mob 957 71 765

Ex-Jobbadresse: Statoil Forskningscenter Postuttak, 7005 Trondheim

e-post: psteigen@online.no

Magne Tørhaug

Bostedsadresse: Tyrihansveien 8B, 1388 Borgen - mob 913 76 278

Ex-Jobbadresse: Det Norske Veritas, Veritasveien 1, 1322 Høvik

e-post: magnetor49@hotmail.com

Erik Valevatn

Bostedsadresse: Strandgaten 193, 5004 Bergen - mob 900 89 158, helst via Maries 907 95 579

Ex-Jobbadresse: PØA, UiB, Christies gt. 18, 5020 Bergen

Kjetil Vatn

Bostedsadresse: Okkenhaugveien 21, 7600 Levanger - tlf 74 08 41 42 / mob 900 88 794
e-post: kjetil.vatn@ntebb.no

Arne Venstad

Bostedsadresse: Asbjørnsens gt. 10, 7052 Trondheim - mob 918 97 470
Jobbadresse: IT-avd. NTNU, Realfagsbygget R2 NTNU, 7491 Trondheim
e-post: arne.venstad@gmail.com; arne.venstad@ntnu.no

Lars Øberg

Bostedsadresse: Bakkerudveien, 1152 Oslo - tlf 22 74 42 43 / mob 900 56 729
Jobbadresse: LOC AS, samme adr. - Tlf 23 38 20 20 / fax : 23 38 20 21
e-post: lars.oberg@loc.no

Kjetill Østgaard

Bostedsadresse: Krangata 5, 7014 Trondheim - tlf 73 51 06 44 / mob 936 44 667
Jobbadresse: Inst. for bioteknologi og matvitenskap NTNU, 7491 Trondheim - tlf 73 59 40 68
e-post: ostgaard@ntnu.no